

Σα βγεις στον πηγαμό για την Ιθάκη...

«**Η** Οδύσσεια για τους Έλληνες μόλις άρχισε.» «Ταξίδι προς το άγνωστο.» «Και τώρα τι;», είναι μερικά από τα σχόλια και ερωτήματα που ακούγονται και γράφονται καθημερινά εκφράζοντας τους φόβους και τις ανησυχίες κάθε Έλληνα πολίτη, συνοδευόμενα από κοινωνικές αναταραχές και ένα συνεχή αναβρασμό. Και ενώ η Χάρυβδη της οικονομικής κρίσης τείνει να μας κατασπαράξει, καλούμαστε, ως μαθητές, να αντιμετωπίσουμε μια άλλη Χάρυβδη, αυτή των Πανελληνίων εξετάσεων. Μπορεί ο φετινός Μάιος να χαρακτηρίζεται ως, ίσως, ο δυσκολότερος μήνας μετά τη μεταπολίτευση, για τους μαθητές της τρίτης λυκείου όμως αποτελεί μήνα λύτρωσης, μήνα ικανοποίησης.

Σαν βγεις στον πηγαμό για την Ιθάκη να εύχεται να να μακρύς ο δρόμος, γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις, αναφέρει ο ποιητής στο ομώνυμο ποίημα του. Ωστόσο, οι μαθητές μόνο μακρύς δεν εύχονται να είναι ο δρόμος. Στο μυαλό όλων επικρατεί η σκέψη και η επιθυμία να «ξεμπερδεύουν» όσο πιο γρήγορα, πιο ανώδυνα γίνεται. Βασική προϋπόθεση για καθένα σ' αυτό το ταξίδι αποτελεί ο προσδιορισμός του επιθυμητού προορισμού, της Ιθάκης του. Αναφέρομαι κυρίως στα παιδιά της δευτέρας λυκείου που η Οδύσσεια των πανελληνίων, όπως από πολλούς χαρακτηρίζεται, ανοίγεται μπροστά τους. Εφοδιασμένοι όμως με μεθοδικότητα, προγραμματισμό, υπομονή, επιμονή, αλλά και προσήλωση στο στόχο τους μπορούν εύκολα να μετατρέψουν την Οδύσσεια, σε μια «ευχάριστη» περιήγηση και να προσαράξουν στο ποθητό και προσίτο γι αυτούς λιμάνι.

Θα θελή κλείνοντας το άρθρο μου, μαζί με το οποίο κλείνει και ένας κύκλος μαθητικών χρόνων, να παραθέσω μια συμβουλή, μια άποψη καλύτερα, προς τους εν δυνάμει υποψηφίους, αλλά και όλους τους μαθητές γενικότερα. Η τρίτη λυκείου όντως αποτελεί μια πρόκληση, τη σημαντικότερη που καλούμαστε στη μέχρι τώρα ζωή μας να αντιμετωπίσουμε, ωστόσο όχι τη μοναδική. Συναισθήματα όπως άγχος φόβος και αγωνία πρέπει να παραμεριστούν και τα θέση τους να πάρουν φιλοδοξίες, στόχοι, σχέδια για το μέλλον. Είναι μια χρονιά σαν όλες τις υπόλοιπες. Με μια όμως διαφορά. Είναι η τελευταία. Συνειδητοποιήστε το, πιστέψτε το και κυρίως βάλτε στόχους. Καλή μας επιτυχία!

Θοδωρής Ιωαννίδης Γ3

Proud to be G(r)eek?

Γαλιανές ακρογιαλιές, ταβέρνες γεμάτες ζωή και θόρυβος, ίσως το αγαπημένο κάποιου αρχαίου ήρωα. Οι εικόνες αυτές όμως σύντομα επισκιάζονται από μια άλλη, πολύ πιο ρωμαλέα: βλέπεις να υψώνονται οι κίονες ενός αστραφτερού μαρμάρινου οικοδομήματος, που βρίσκεται σκαρφαλωμένο σε έναν κατάξερο λόφο και δεσπόζει πάνω από μια πολύβουη σύγχρονη πόλη: είναι ο Παρθενώνας, ο διασημότερος ελληνικός ναός του κόσμου. Χαμηλώνοντας το κεφάλι, επειδή σε χτυπάει ο ήλιος, φουσκώνεις τα στήθια σου από περηφάνια και αναστενάζεις «Αχ, Ελλάδα μου!».

Προχωράς δοκιμάζοντας την αγαπημένη σου γεύση παγωτό με τις τσάντες από τα -πολλά- ψώνια στο άλλο χέρι. Συναντάς ανθρώπους στο δρόμο, όμως δεν χαιρετάς κανέναν τους. Τα αδέσποτα μυρίζοντας τις λικουδιές που κουβαλάς σε μία από τις τσάντες γλείφονται ασταμάτητα. Έχεις πλέον συνηθίσει τη βρωμιά σε δρόμους και πεζοδρόμια. Τα δύο ενοχλητικότερα «μη» (βλέπε: μπουτιλιάρισμα και μπινελίκια στους δρόμους) έχουν γίνει μέρος της καθημερινότητάς σου. Το νέφος, η τρύπα... του όζοντος -νομίζω λέγεται;- σαφώς και δεν ανήκουν στις αρμοδιότητές σου. Έχεις τόσες σκοτούρες στο κεφάλι σου! Να πληρώσεις λογαριασμούς και φροντιστήρια με τον λιγοστό(;) μισθό σου, να φτιάξεις τα χαλασμένα για πολλοστή φορά υδραυλικά και να μιλήσεις με το γιο σου για το σεξ, διότι δεν πρόκειται να μεριμνήσει κανείς για τη σωστή διαπαιδαγώγησή του.

Το καλοκαίρι δεν είναι παρά μια αναπνοή μακριά και εσύ ανυπομονείς για το πρώτο σου μπάνιο! Σωστά; Μετά το βραδινό σου μπάνιο στην παρθένα παραλία που μόλις ανακάλυψες, ξάπλωσε λιγάκι και κοίταξε τ' αστέρια! Ταξίδεψε με τα φτερά της φαντασίας σου όσο πιο μακριά μπορείς! Οι κόρνες των αυτοκινήτων και οι βλασφημίες σε επαναφέρουν στην πραγματικότητα.

Μπορεί να ταξιδεύουμε στο φεγγάρι, μα δυσκολευόμαστε να διασχίσουμε το δρόμο, ώστε να συναντήσουμε ένα νέο γείτονα. Η πραγματική πτώχευση δεν είναι αυτή που σου παρουσιάζουν τα δεητία ειδήσεων-θρίλερ αλλά η πτώχευση στην ανθρωπιά. Στη ζωή. Έχεις χάσει αυτό που σε κρατάει ζωντανό να παλεύεις κάθε μέρα. Την ελπίδα. Το χαμόγελο. Τη μικρή πολυτέλεια που σου έχει απομείνει. Αυτό που σε κάνει να αντιστέκεσαι. «Δε μπορεί όλοι να σκέφτονται μόνο τον εαυτόλη τους», σκέφτεσαι. Ή μήπως μπορεί; Έλληνας ή ο εαυτούλης σου; Όλοι θέλουμε να αλληλάξει ο κόσμος, όμως κανένας δε δέχεται να αλληλάξει τον εαυτό του... "N' αγαπάς την ευθύνη. Να ήες: Εγώ, εγώ μονάχος μου έχω χρέος να σώσω τη γη. Αν δε σωθεί, εγώ φταίω." [N. Καζαντζάκης] Το καλοκαίρι είναι μια ευκαιρία για τα τρία «ανα»: αναψυχή, αναζωογόνηση και αναθεώρηση. Α! Και όνειρα! Μην ξεχάσεις, κακομοίρη μου, να κάνεις όνειρα! Είναι τα μόνα που δεν μπορούν να... φορολογηθούν!

Καλό καλοκαίρι!

As αντικρύσουμε το απέραντο γαλάζιο στο λιβάδι του κόσμου μας ΜΕ ΧΑΜΟΓΕΛΟ!!!

Αναστασία Παπαδοπούλου-Βαϊτσοπούλου Β5

Το highlight της 3^{ης} λυκείου

Οι πανελλαδικές εξετάσεις τελείωσαν! Στο μυαλό των παιδιών της τρίτης λυκείου ξαναζωντανεύουν αρκετές αναμνήσεις της τελευταίας χρονιάς των μαθητικών και εφηβικών μας χρόνων. Σίγουρα αυτή η οποία έρχεται πρώτη στο μυαλό μας μόλις αναπολούμε την περασμένη χρονιά είναι η εβδομήμερη εκδρομή στην Ιταλία.

Εκδρομή στην Ιταλία! Τι να πρωτοπεριγράψει κανείς γι' αυτό το ταξίδι. Γνωρίσαμε μια υπέροχη χώρα και περάσαμε καταπληκτικά. Η Ρώμη, η Φλωρεντία, η Πάντοβα, η Σιέννα και η Βενετία θα μας μείνουν αξέχαστες. Είναι σίγουρο πως όλοι θα θυμόμαστε το μουσείο του Βατικανού, το Κολλοσαίο, τη μοναδική ομορφιά λιμνοθάλασσα της Βενετίας, αλλά και όλα τα κτήρια τα οποία συνθέτουν με μοναδικό τρόπο τις υπέροχες πόλεις της Ιταλίας. Προσωπικά, θεωρώ ότι η μεγαλύτερη έκπληξη της εκδρομής ήταν η κλιμάτση διαμονή μας στο ξενοδοχείο Hilton.

Πα' όλο που ο στόχος της εκδρομής ήταν εκπαιδευτικός και σαφώς επιτεύχθηκε, περάσαμε πολύ ωραία διασκεδάζοντας σε κλαμπ, σε εστιατόρια, αλλά και στις πλατείες της Ιταλίας. Η κούραση ήταν πολλή, αλλά όλα αυτά που ζήσαμε τις ημέρες εκείνες άξιζαν τον κόπο.

Και τι δε θά'δινα να μπορούσα να ξαναπάω τρίτη λυκείου για να ζήσω την εμπειρία της εβδομήμερης εκδρομής για ακόμα μια φορά!!!

Σα μαθητές πρέπει να ευχαριστήσουμε τους συνοδούς καθηγητές: Αμοιρίδου Μ., ΒουτσελάΝ., Γεωργιάδου Α., Εγγέ Α., Κατσουλέα Χ., Παπαβασιλείου Α., Σολακίδου Π., Τανή Α. για την εξαιρετική συνεργασία τους.

Σπαχίδης Δημήτρης

Ναρκωτικά και εφηβεία - απλά πες όχι...

Δεν είναι φαινόμενο της σύγχρονης Ιστορίας, όμως στην εποχή μας έχει πάρει μεγαλύτερες διαστάσεις.

“Είναι σαν όλοι να έχουμε σηκώσει τα χέρια ψηλά και να μπαίνουν παντού και να ζητάμε από τα παιδιά να έχουν τη θέληση να αντισταθούν», οι λέξεις μιας δημοσιογράφου, μητέρας μιας δεκαεπτάχρονης χρήστριας, πριν μερικά χρόνια”

Η χρήση τοξικών ουσιών (ναρκωτικών) αποτελεί μια από τις συχνότερες αιτίες και τις δυσκολότερα αντιμετωπίσιμες παθολογικές καταστάσεις της εφηβείας. Σε μια περίοδο σημαντικών αλλαγών και μεγάλης ψυχικής έντασης, όπως είναι η εφηβεία, τα ναρκωτικά παρουσιάζονται ως θαυματουργές ουσίες που υποτίθεται ότι λύνουν όλα τα προβλήματα. Βαθμιαία, ο έφηβος οδηγείται από τη χρήση στην εξάρτηση, στην αντικοινωνικότητα και την παραβατικότητα. Οι χρήστες παρουσιάζουν αυξημένη θνησιμότητα λόγω υπερβολικής δόσολογίας ή νοθευμένων ουσιών και είναι επίσης ευάλωτοι σε μολύνσεις.

Το εύλογο λοιπόν ερώτημα θα ήταν: Τι ωθεί κάποιον προς αυτή την διεξοδό; Μήπως είναι η κρίση της ηλικίας; Αφορά την προσωπικότητα, τις αντιδράσεις της ζωής, τις συνθήκες ή διάφορα άλλα τυχαία γεγονότα;

Η έλξη του απαγορευμένου, η μίμηση, η περιέργεια είναι σημαντικοί παράγοντες αιτίας δεν είναι απαραίτητα και οι καθοριστικοί, αυτοί που ωθούν τελικά στην εξάρτηση. Στοιχεία από έρευνες φανερώνουν την ανοδική πορεία της χρήσης ουσιών στη χώρα μας, από τις αρχές της δεκαετίας του 80. Την τελευταία πενταετία φαίνεται ότι ο ρυθμός αύξησης της χρήσης έχει επιταχυνθεί εξαιρετικά. Το φαινόμενο αυτό μπορεί να εξηγηθεί από την υιοθέτηση νέων αντιλήψεων και συμπεριφορών που αρνούνται την

επικινδυνότητα της χρήσης, καθώς και από την αύξηση της διαθεσιμότητας των παράνομων ουσιών, οι οποίες πωλούνται κατεχοχίν στους χώρους νυχτερινής διασκέδασης των νέων. Διαδεδομένο είναι στους έφηβους και το φαινόμενο της πολλαπλής χρήσης ουσιών, δηλαδή η παράλληλη χρήση νόμιμων και παράνομων ουσιών, όπως το οινόπνευμα, τα ψυχοδραστικά φάρμακα και τα συνθετικά ναρκωτικά (όπως η ουσία “έκσταση”).

Η κατανόηση και η υπομονή, η συνοχή και η συζήτηση επιβάλλονται στα κρίσιμα χρόνια που διαμορφώνεται η προσωπικότητα. Καλό είναι οι γονείς να μάθουν να αναγνωρίζουν τις κρίσεις, τις απορρίψεις, τις εξεγέρσεις σαν πρόκληση για συζήτηση και φυσικά με τον καταλληλότερο τρόπο. Υπερβολές επιφέρουν αντίθετα αποτελέσματα και ο φόβος ή και ο πανικός που μεταφέρεται λανθασμένα από άλλες περιπτώσεις είναι και κακός σύμβουλος.

Ένα παιδί πρέπει να έρχεται στη ζωή όταν οι γονείς του είναι έτοιμοι να δημιουργήσουν ζεστή ατμόσφαιρα και θετικές σχέσεις μαζί του. Διαφορετικά καθιερώνονται αισθήματα ανασφάλειας. Είναι ωφέλιμο να δοθούν ευκαιρίες προς συζήτηση. Το να μάθει κανείς να ακούει προσεκτικά, καλλιεργεί το διάλογο με τους γονείς αλλά κατά συνέπεια και με τους άλλους.

Κάθε παιδί είναι αξιόλογο ως μια ξεχωριστή προσωπικότητα και οφείλουμε να βοηθήσουμε να τη βρει. Αποδεχόμαστε αυτό που είναι, ενισχύουμε την προσωπικότητα και την αυτοεκτίμησή του.

Οι ταπεινώσεις, οι συγκρίσεις με όποιους άλλους επιφέρουν αντίθετα, κακό αποτέλεσμα. Ο έπαινος, η ενθάρρυνση σε κάθε πρωτοβουλία του, βοηθούν στην κρίση του, στην αναζήτηση κάθε προβλήματός του. Ο έφηβος έχει ανάγκη τη συνεργασία, όχι την εξουσία. Είναι βασικό να μένουν ανοικτές οι πόρτες του σπιτιού και της καρδιάς.

Είναι πολύ σημαντικό να θυμόμαστε ότι οι έφηβοι διψούν για ανεξαρτησία και είναι επομένως δύσκολο να εξισορροπήσουμε την ανάγκη του παιδιού για προσωπικό χώρο και αυτονομία με την ανάγκη των γονιών να το συμβουλευθούν και να το καθοδηγήσουν.

Επιπλέον, τα περισσότερα παιδιά αυτής της ηλικίας κρατούν μυστικά από τους γονείς τους, τάση που γίνεται επικρατέστερη εάν οι γονείς δεν έχουν γνώσεις επί του ζητήματος.

Ο Νομός Κοζάνης, ευαίσθητος δυστυχώς στο μεγάλο πρόβλημα των εξαρτήσεων, έχει υποστεί κατά καιρούς διάφορα περιστατικά. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Κοζάνη, αλλά και ολόκληρη η περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας εκπέμπει πλέον σήμα S.O.S για τα ναρκωτικά. Με αφορμή ένα χρόνιο πρόβλημα που ταλαινίζει την κοινωνία μας, και τα τελευταία τραγικά περιστατικά που συνέβησαν στον Νομό μας, ο Νομάρχης Κοζάνης, Γιώργος Δακής, απέστειλε επιστολή προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κα Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου, με αίτημα την ίδρυση και λειτουργία ενός Συμβουλευτικού Σταθμού και Κέντρου Απεξάρτησης Ναρκωτικών στο Νομό Κοζάνης. Ο κ. Δακής υπογραμμίζει την απουσία από το Νομό, αλλά και από όλη τη Δυτική Μακεδονία οποιασδήποτε δομής που να προσφέρει συμβουλευτικές, θεραπευτικές και υποστηρικτικές υπηρεσίες στα εξαρτημένα από ουσίες άτομα και στα μέλη των οικογενειών τους. Τονίζει παράλληλα ότι η Νομαρχία, εδώ και χρόνια, στηρίζει πολιτικά και οικονομικά, με δικούς της πόρους, το Κέντρο Πρόληψης από Εξαρτησιογόνες Ουσίες Νομού Κοζάνης «Ορίζοντες», επιχειρώντας να καλύψει ένα τμήμα του τεράστιου κενού στον τομέα της πρόληψης και της υποστήριξης των εξαρτημένων ατόμων, αλλά και των οικογενειών τους.

“Έχουν χαθεί πολλοί, μη χαθείς κι εσύ...”

26 Ιουνίου,

Παγκόσμια Ημέρα κατά των Ναρκωτικών.

Καρυπίδου Δήμητρα Β5

ΑΝΕΚΠΛΗΡΩΤΕΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ

Σε αισθάνομαι πάλι δίπλα μου να μου λες «θέλω να προχωρήσω», όπως τότε που διάλεγες το δρόμο απ'τον οποίο ξεπροβάλλε ο ήλιος. Και έτρεχες να προλάβεις, ν'αγγίξεις έστω και για μια στιγμή τις ακτίνες του. Το ξέρω, προσπαθούσες, αλλά ο δρόμος ήταν γεμάτος εμπόδια. Εκεί που προχωρούσες σου είπαν πως εκείνος που είχε φύγει για ταξίδι δεν θα επέστρεφε ξανά. Έκανες μερικά βήματα ακόμη μα έπεσες πάνω σε χρώμα κόκκινο, θυμάσαι; Αχ, γιατί το άγγιζες...τώρα δω θα'χες τόσες πληγές. Σ'άκουσα που ούρλιαξες αλλά συνέχισες, το άσπρο με μανία απλωνόταν εμπρός σου. Και συ γλιστρούσες, έπεφτες ύστερα σηκώνώσους και συνέχισες, το ξέρω. Το θυμάμαι. Κι όμως είχαν πολλὰ να σου δώσουν.

Άλλος σου πρόσφερε μια μύρα, άλλος τσιγάρα, ο τρίτος μια κιθάρα να γεμίζει την μοναξιά σου, αγάπη ο τέταρτος, κάποιος απ'όλους μια αγκαλιά. Κι ένας κρατούσε αυτό το τόσο δειλεαστικό γαλάζιο στα χέρια του. Θα σε λύτρωνε μια για πάντα αν τ'παιρνες αλλά προτίμησες να κυνηγήσεις τον ήλιο. Κι όταν πια έμεναν δυο, τρία βήματα για να τον φτάσεις, άρχισαν όλοι να φωνάζουν μην ξεχαστείς. Είχες πίσω εκείνο το μεγάλο κουτί με το χυδαίο λόγο να σε καλεί και την όμορφη και άνετη καρέκλα σου που γυρνούσε χωρίς εσένα πάνω κι ύστερα εκείνοι που θα σου έδιναν τα πάντα, ένα χαρτί με κορνίζα που θα'κανε θαυμάσιο το άχαρο πορτοκαλί σου τοίχο...και...και...

Πέτα κάτω τις μπογιές σου, μην χρωματίζεις τον κόσμο, μην ονειρεύεσαι, μοιάζει ν'νάι ουτοπία. Και γω σε ρώτησα γιατί δεν το είχες πάρει και σου είπα Πτο σε βαρέθηκα πια. Τότε ήταν που είδα μέσα σου για τελευταία φορά. Και ένα τέλος ήρθε τόσο γαλήνιο.

Κορκά Θεοδούλη, Α4

Ήραδη Φάση

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 1^{ΟΥ} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΤΗΛ - FAX: 24610 29788 • Email: mail@1lyk-kozan.koz.sch.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ:	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ 1 ^{ΟΥ} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΖΑΝΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ANNA TANH
ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΝΤΑΞΗΣ	
ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:	ΑΝΤΩΝΙΑ ΚΥΡΑΤΣΟΥ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΣΑΠΗΣ - ΜΕΡΟΠΗ ΨΩΜΑ
ΜΑΘΗΤΕΣ:	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΒΑΪΤΣΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΝΗ ΛΟΥΚΑ ΑΚΗΣ ΡΕΠΑΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΓΚΕΚΑ ΣΟΦΙΑ ΜΑΣΤΟΡΑ ΜΑΡΙΑ ΑΜΟΙΡΙΔΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:	Dot•Print

Με αφορμή τη δολοφονία του 15χρονου Χαμί Νατζάφι από το Αφγανιστάν στην Αθήνα

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ: ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΙ Ή ΑΚΑΛΕΣΤΟΙ ΞΕΝΟΙ;

Πάνω από 1 εκατομμύριο (10% του πληθυσμού) είναι οι αλλοδαποί στη χώρα μας. Αν' αυτούς οι 200.000 (2,5 % του πληθυσμού) είναι μαθητές. Οι περισσότεροι δεν είχαν περιθώριο επιλογής, παρά μόνο λίγα χρήματα για ένα εισιτήριο χωρίς επιστροφή και την ελπίδα για μια καινούργια πατρίδα. Έρχονται εδώ είτε αναζητώντας καταφύγιο από πολεμικές συγκρούσεις είτε για να διαφυλάξουν τις αξίες και τα ιδανικά τους. Άλλοι πάλι, θέλουν να εξασφαλίσουν καλύτερο μέλλον στην οικογένειά τους, ενώ λίγοι είναι αυτοί που επιλέγουν συνειδητά και αβίαστα την Ελλάδα ως τόπο διαμονής τους. Συνήθως οι τελευταίοι απολαμβάνουν και την καλύτερη μεταχείριση από εμάς.

Πώς συμπεριφερόμαστε όμως στους υπόλοιπους, τους ακάλεστους ξένους; Ως άνθρωποι προς ανθρώπους; Παρόλο που τα ατομικά τους δικαιώματα προστατεύονται από το ελληνικό και κυρίως το διεθνές δίκαιο, στην πράξη καταπατώνται στο όνομα του κέρδους, της απάνθρωπης εκμετάλλευσης και της προκατάληψης. Άνθρωποι στοιβαγμένοι σε μη κατοικήσιμους χώρους για τους οποίους πληρώνουν αδρά σε ασυνείδητους, με το φόβο της απέλασης. Άλλοι, αν και πιο τυχεροί, αφού έχουν αποκτήσει νόμιμη άδεια παραμονής, δέχονται ρατσιστικές επιθέσεις που εμποδίζουν την ισάξια αντιμετώπισή τους είτε στην καθημερινή ζωή τους είτε στο χώρο εργασίας τους.

Από την άλλη μεριά, σε δεινή θέση βρίσκονται και οι μετανάστες 2^{ης} γενιάς, νέοι-φαντάσματα με ελληνική παιδεία και συνείδηση, που δε χαιρούν όμως της ελληνικής ιθαγένειας. Αν και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης το παιδί μπορεί να αποκτήσει την ιθαγένεια της χώρας στην οποία γεννήθηκε ή αυτή της καταγωγής των γονιών του, στην Ελλάδα πάλι πρωτοτυπούμε. Διότι η ελληνική ιθαγένεια προϋποθέτει την ελληνική καταγωγή τουλάχιστον ενός εκ των δύο γονέων και έτσι τα παιδιά δε δικαιούνται ούτε την ελληνική ιθαγένεια ούτε την ιθαγένεια των γονιών τους, αλλά μπορούν να την αποκτήσουν μόνο μέσω μιας χρονοβόρας και δαπανηρής διαδικασίας. Με λίγα λόγια, τα παιδιά αυτά δεν ανήκουν πουθενά, δεν επιτρέπεται να νιώσουν Έλληνες,

να ταξιδέψουν ή να σπουδάσουν μετά τα 18. Άλλωστε, η επιστροφή στη χώρα των γονιών τους δεν είναι η 1^η τους επιλογή καθώς δε γνωρίζουν και τόσο καλά τη γλώσσα και ο τόπος είναι ξένος γι' αυτούς.

Όστόσο, όσον αφορά το σχολικό περιβάλλον, τα τελευταία χρόνια και κυρίως στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τα παιδιά αυτά έχουν αφομοιωθεί, παρ' όλη τη διαφορετικότητά τους, σημάδι της σταδιακής αποδοχής τους από τη νεολαία. Οι νέοι πλέον ανσφύονται ο ένας στον άλλο και αφήνουν πίσω τους φυλετικούς και άλλους διαχωρισμούς, που στο κάτω-κάτω δεν αποτελούν κριτήριο για την ανθρώπινη επαφή.

Ας αναλογιστούμε και κάτι ακόμα. Στο εξωτερικό οι Έλληνες χαιρούν εκτίμησης και σεβασμού, ενώ παράλληλα καταξιώνονται στην επιστήμη, τις τέχνες και γενικά σε ό,τι καταπιαστούν, χωρίς να χάσουν την αξιοπρέπεια τους. Μολονότι από πάντα φημιζόμασταν ως φιλόξενος λαός, ο φόβος για το διαφορετικό έχει παραγκωνήσει το στοιχείο αυτό. Μήπως τελικά υπάρχει έλλειμμα στην «ανθρωπιστική» παιδεία μας όσον αφορά την αποδοχή της πολιτισμικής ταυτότητας του Άλλου; Ας επενδύσουμε σε μια παιδεία με ανθρώπινη υπόσταση που θα μας διασφαλίζει τη χρυσή τομή στη διαφύλαξη της δικής μας ταυτότητας και ταυτόχρονα θα μας κατατάσσει σε συμπολίτες και συνανθρώπους. **Είμαστε άλλοι πάλι πάνω απ' όλα πολίτες ενός κόσμου.**

Αγνή Λούκα Β3

Ιωάννα Κουτσογεωργιοπούλου Β5

Ποίηση

ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ

Ένα καζάνι αίμα του λαού
που χύθηκε σε διάφορους αγώνες,
τα δάκρυα ενός μικρού παιδιού
που έχει πληγωμένους τους αγκώνες.

Κάθεται εκεί στις Σμύρνης το λιμάνι
και βλέπει τους γονείς του μες στα πλοία
μαράζωσε από τη δυστυχία,
μονάχο του δεν ξέρει τι να κάνει.

Κηλαίει για την άμοιρη πατρίδα
που χάθηκε σαν κάποια Ατλαντίδα
όπου κι αν γυρίσει μόνο στάχτη
για πόλη που εκάθη απ' το χάρτη.

Μεγάλη σύγχυση υπάρχει στις Αθήναις
πρόσφυγες έρχονται και θα 'ρχονται για μήνες
ψάχνοντας μια ήρεμη ζωή,
έξω απ' του πολέμου την κραυγή.

Φόβος και θλίψη στα σκιερά πρόσωπα τους
άντρες, γυναίκες με τα παιδιά τους
με ρούχα φθηνά, βρεγμένα, σκισμένα
ζητούσαν βοήθεια σε σπίτια ξένα.

Τα δικά τους τ' άφησαν πίσω
για Μικρά Ασία σιωπηλή σε μια έρημη νήσο
ντυμένη στο γκριζό ύφος του πολέμου,
σκορπισμένη στους πέντε δρόμους του ανέμου.

Μια εικόνα που δύσκολα σβήνει,
χαραγμένη για πάντα στον ντόπιων τη μνήμη.
Ένας διωγμός που απέχθεια αφήνει,
καρδιές φτιαγμένες από πέτρα κι ασήμι!

Πηλιάς Γιώργος Β5

Ακόμα κι αν μου λείπεις είσαι μαζί μου
Ανάσα και ψυχή μου
Όταν το όνομα σου ακούω κόβομαι στα δυο
Είσαι το φως των ματιών μου
Το μεγαλύτερο όνειρό μου
Ποτέ δεν θα σε ξεχάσω
Ακόμα κι αν σε χάσω
Άγγιξες την καρδιά μου και σ' άφησα να μπεις
Μα όλα τέλειωσαν τόσο νωρίς

theo
(to someone special)

Μέσα απ' την απόχνη

Μια οπτασία ο κόσμος, ένα ψέμα κι όλοι εμείς να ζούμε μέσα του. Μέσα σε μια απόχνη, να νομίζουμε πως τα έχουμε όλα. Με ψεύτικους στόχους, ουσιαστικά ανύπαρκτους, χωρίς όραμα και προοπτικές. Χλιαρά συναισθήματα καταδικασμένα στην προκαιρότητα. Άραγε μπορούμε να ξεφύγουμε;

Μόνο το όνειρο σώζει. Ακόμα κι εγκλωβισμένοι στην απόχνη της πλάνης, πρέπει να ονειρευόμαστε. Γιατί το όνειρο είναι πρόδρομος της μεγάλης δραπέτευσης από τη φυλακή όπου ζούμε. Όνειρα για το μέλλον, φαντασίωση μιας καλύτερης ζωής για όλους κι έπειτα, συνεχής προσπάθεια για να γίνουν πραγματικότητα. Μα μόνος του κανείς δεν καταφέρνει τίποτα. Ο άνθρωπος μόνος του είναι τόσο μικρός, τόσο ασήμαντος όπως η ταπεινή μας Γη μπρος στην απεραντοσύνη του σύμπαντος. Μονάχα ενωμένοι, με κοινούς

στόχους και θέληση μεγάλη μπορούμε να υλοποιήσουμε τα όνειρα για έναν κόσμο πιο ανθρώπινο και φιλόξενο.

Μα γιατί να είμαστε τόσο δειλοί; Ακόμα κι αν έχουμε μπροστά μας την αλήθεια, δεν την αποδεχόμαστε και, συνειδητά πλέον, προτιμάμε να μείνουμε αιώνια βυθισμένοι στο ψέμα. Γιατί; Αφού η φύση του ανθρώπου τον κάνει να διψά για γνώση και να αποζητά την αλήθεια. Άλλωστε, αυτό δηλώνει και το όνομά του (άνθρωπος= αυτός που κοιτά ψηλά).

Ο Πλάτωνας στο έργο του Πολιτεία μας μιλά για τους ανθρώπους-δεσμώτες της άγνοιας, οι οποίοι αντιμετωπίζουν με ειρωνεία, αν όχι με μίσος, εκείνον που κατορθώνει να ελευθερωθεί και προσπαθεί να τους δείξει το δρόμο για το φως, δηλαδή τη γνώση. Μα είναι δυνατόν να μας μιλά για κάτι τόσο επίκαιρο; Πώς γίνεται οι άνθρωποι του 21ου αιώνα να δειλιάζουν μπροστά στην αλήθεια; Μήπως παρά την ανάπτυξη των επιστημών και τη βελτίωση του μορφωτικού επιπέδου, η κριτική μας ικανότητα συμπίπτει με εκεί-

νη των ανθρώπων του 4ου αιώνα π.χ.;

Φυσικά και όχι. Απλά αυτό που τότε καταδίκαζε τους ανθρώπους σε πλάνη ήταν η αμάθεια. Σήμερα όμως αυτή δεν υφίσταται. Σήμερα η επιπολαιότητα και ο εγωισμός πήραν τη θέση της, με εξίσου καταστροφικές συνέπειες. Δεν έχουμε λοιπόν παρά να εξηλιφώσουμε το αίσθημα παντογνωσίας που μας διακατέχει. Έτσι θα γίνουμε πιο δεκτικοί σε νέες ιδέες, θα διευρυνθούν οι πνευματικοί μας ορίζοντες. Με λίγα λόγια, θα σκεφτόμαστε με ορθότερη κρίση, επομένως θα ξεφύγουμε από το αδιέξοδο της απάθειας, της αδιαφορίας και της εγωιστικής πνευματικής απομόνωσης.

Η απόχνη έχει πολλές εξόδους προς τον αληθινό κόσμο. Είναι επιλογή μας αν θα λύσουμε τα δεσμά που μας καθιστούν αιχμαλώτους των ψευδαισθήσεων ή αν θα συνεχίσουμε ανενόχλητοι την ωραία και άνετη ζωούλα μας, αδιαφορώντας παντελώς για ό,τι δεν επηρεάζει άμεσα τους καθαρά υλιστικούς και ατομικιστικούς μας στόχους.

Μελίδου Κική- Β3

Γιατί όλοι στο ίδιο σακί;

Με αφορμή το άρθρο «Δεκάλογος του καλού μαθητή», το οποίο δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο τεύχος, ένιωσα την ανάγκη να υποστηρίξω τόσο τους καλούς μαθητές, όσο και τους καθηγητές, που φαίνεται να κατηγορούνται από όσα γράφτηκαν.

Πράγματι η βαθμολογία των τελευταίων ετών δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως η πιο αντικειμενική. Αυτό δε σημαίνει όμως ότι κάθε μαθητής δεν μπορεί να αξιολογήσει τον εαυτό του με βάση αυτή. Ένας μαθητής του 15 δηλαδή δεν είναι του ίδιου επιπέδου με ένα μαθητή του 18. Αναρωτηθήκαμε όμως ποτέ όλοι μας κατά πόσο θα μας βόλευε να ήταν η βαθμολόγηση πραγματικά αντικειμενική;

Όσον αφορά τους «καλούς» μαθητές, οι οποίοι δυστυχώς δεν έχουν κατανοήσει ακόμα ότι δε διαβάζουν ούτε για τους γονείς τους αλλά ούτε και για τους καθηγητές, ευτυχώς αποτελούν ένα μικρό ποσοστό και δε θα έπρεπε οι πραγματικά καλοί μαθητές να εμπόδισαν στην ίδια κατηγορία ή να ταυτίζονται με αυτούς. Επίσης ο καλός μαθητής δεν ταυτίζεται με το μαθητή «πρόβατο», ούτε με το μαθητή που τα έχει όλα 20άρια.

Ένας πραγματικά καλός μαθητής λοιπόν:

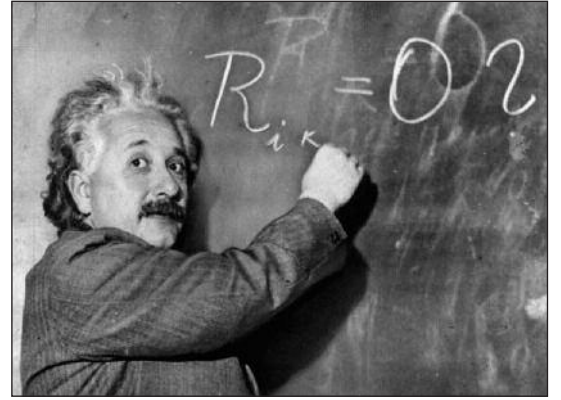
1. κάθεται στα πρώτα θρανία, όχι για να εντοπίζεται από τον «σαρωτή», αλλά για να συμμετέχει ο ίδιος άμεσα στη μαθησιακή διεργασία. Και να μη ξεχνιόμαστε: ο «χα-βαλές» γίνεται στα πίσω θρανία.
2. προσέχει τον καθηγητή, δεν το διακόπτει, ούτε μιλάει με το διπλανό του από σε-βασμό και όχι από υποτέλεια, επειδή κατανοεί πως ο άνθρωπος αυτός εκείνη τη στιγμή κάνει τη δουλειά του.
3. είναι βαθιά μορφωμένος, έχει ευρυμάθεια και ήδη διαμορφωμένες απόψεις και δε χρειάζεται να «γλείψει» κανέναν για να πάρει καλό βαθμό.
4. υποστηρίζει τις απόψεις του, ποτέ με θράσος αλλά με θάρρος, όμως αυτό δε σημαίνει ότι δε σέβεται τις απόψεις των άλλων.
5. συμπεριφέρεται άψογα γιατί ο ίδιος το θέλει και όχι γιατί έτσι πρέπει.
6. συμμετέχει ανελλιπώς, είναι πάντα διαβασμένος, δεν αφήνει κενά, γιατί έχει καταλάβει ότι διαβάζει για τον εαυτό του και μόνο, ούτε για τους γονείς του, ούτε για τους καθηγητές του.
7. δεν έχει στόχο τη βαθμοθηρία αλλά τη μόρφωση, ούτε έχει ανάγκη για επιβεβαιώσεις και μπράβο από κανένα.
8. έχει καταφέρει να διαχειρίζεται το χρόνο του, έτσι ώστε όταν τελειώνει από το διάβασμα, να έχει ελεύθερο χρόνο για τον εαυτό του και τους φί-

λους του.

9. φυσικά και έχει αυτοπεποίθηση, αφού θέτει στόχους και πολεμά για να τους πετύχει και αυτό από μόνο του μαρτυρά εσωτερική δύναμη.
10. δείχνει πάντα προθυμία σε επιπρόσθετες δραστηριότητες, για να εξασκηθεί και να καλύψει τυχόν κενά.

Πραγματικά λυπάμαι που συνειδητοποιώ πως υπάρχει ακόμα η αντίληψη του μαθητή «φυτό» ή του «σπασί-κλα». Νόμιζα ότι τώρα πια θα είχαμε κατανοήσει όλοι μας ότι υπάρχουν συνειδητοποιημένα καλοί μαθητές. Και για να είσαι καλός μαθητής δεν είναι απαραίτητο, ούτε να είσαι σε όλα άριστος, ούτε να κάθεσαι στο πρώτο θρανίο.

Αρκεί να καταλάβεις πως το Σχολείο, με όλα τα μειονεκτήματά του ακόμα και στην αξιολόγηση των μαθητών, δεν είναι κάτι που απλώς μας επιβλήθηκε και γι' αυτό θα πρέπει να μην αντισταθούμε, αλλά είναι το μέσο για να καταφέρουμε να πραγματοποιήσουμε αργότερα τα όνειρά μας. Γι' αυτό ο καθένας μας θα πρέπει να προσπαθεί περισσότερο για το δικό του προσωπικό όφελος.

Όσο για τους καθηγητές, που φαίνεται να είναι πάντα ο «αποδιοπομπαίος τράγος» όταν κάτι δε μας πάει καλά στο μάθημα ή στη βαθμολογία, πιστεύω πως εμείς θα έπρεπε να μπαίνουμε πιο συχνά στη θέση τους.

Όταν προσπαθείς να κάνεις τη δουλειά σου, έστω αυτό που αγαπάς και επέλεξες να κάνεις και από κάτω έχεις 20 άτομα που το μόνο που δεν κάνουν είναι να σε παρακολουθούν, δε νομίζω πως θα φταις εσύ μετά, αν δείξεις την ίδια αδιαφορία. Αυτό το είδος συνεργασίας απαιτεί ΠΡΟΘΥΜΙΑ και από τις δύο πλευρές. Και δεν πιστεύω, αγαπητή μου συμμαθήτρια, πως η αϊνία είναι δικαιολογία για την απουσία του σεβασμού απέναντι σε έναν άνθρωπο, που απλώς προσπαθεί να κάνει αυτό που πρέπει να κάνει!

Βίκυ Νιάκα Β7

Πάρε μέρος και συ στην πρωτοβουλία πολιτών για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα μας. Μπες στο site: www.bringthemback.org και ψήφισε. χρειάζονται 1.000.001 συμμετοχές. Ενημέρωσε και τους φίλους σου!

“ΕΝΑΣ ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΜΕ ΚΕΝΑ ΜΝΗΜΗΣ”

Ξέρεις για το νησί των πειρατών;
Εντάξει, μη με μαλώνεις, ξέρω,
υπάρχουν πολλή.
Μα μιλώ για ένα, για εκείνο.
Δεν μπορεί να μην κατάλαβες.
Εκείνο το νησί που οι πειρατές ανενόχλητοι
πίνουν και χορεύουν.
Ακόμα δεν κατάλαβες;
Εκεί που η ώρα δεν έχει ουσία, δεν έχει σημασία
και τα ρολόγια έμειναν χωρίς δουλειά
και άρχισαν τις διαδηλώσεις.
Μα αλήθεια πιστεύουν
πώς θα νοιαστούν οι πειρατές γι' αυτό;
Τόσο εργατικά, μα για την εξυπηνάδα τους πια,
αμφιβάλλω...
Αρχίζεις να καταλαβαίνεις, έτσι; Ωραία.
Σ' εκείνο το νησί όπου τρελοί πειρατές
νίκησαν το θάνατο
και συνεχίζουν εν' άπειρον
να πίνουν βερμούτ ή παλιό κρασί.
Και φαίνεται το κρασί πως κυλά στο λάρυγγά τους.
Νιώθεις πια το συλλογισμό μου, ε; Πολύ χαίρομαι.
Αχ, εκείνο το νησί
με την αλλοηρόσαλλη ομορφιά
και τον υπερβολικό ερωτισμό,
τις ανταλλαγές συντρόφων.
-τελειώς τυπικοί οι σύντροφοι για τους πειρατές-
Θυμήθηκες τώρα; Πόσο χαρούμενη με κάνεις.

Ανεβάστε την άγκυρα.
Τρέχα καλέ μου στο τιμόνι σου,
οι πειρατές σου σε περιμένουν.
Κατεβαίνω στην καμπίνα να κοιμηθώ,
σε λίγο θα 'ρθεις κι εσύ.
Καληνύχτα.
Καλό μας ταξίδι!

Χασιώτη Ελένη, Α8

Σταδίου 23

Σε ένα δρόμο μοναχικό, σ' ένα παλιομάγαζο
Της ζωής μας οι πληγές μαζευτήκαν για αλλαγές
Τρόμος, φόβος και αητεία σε όλες τις μορφές
Ν' αναζητάνε έναν υπεύθυνο να βρουνε, τι ανώφελο!

Μια φωτιά που καίει εκ των έσω
Τους κόπους μιας ζωής και τρία παιδιά.
Ή μήπως τέσσερα ήταν αυτά που κήκαν
Στου επιληπτικού ολέθρου την κατοποσία;

Όχι δεν ήταν μόνο τέσσερα, χιλιάδες ήταν
Αυτοί που στο βωμό της εξέγερσης θυσιαστήκαν.
Και μείς κρυμμένοι, το δάχτυλο έχουμε βάλει μπροστά
Θαρραλέο πρωτοστάτη στην αποκοτιά.

Το χρήμα και η εξουσία, πλέον ανώτερα ιδανικά
Που τρυπώνουν στο όνειρο του δίκαιου την καρδιά.
Η ψυχή των Μεγάλων σκάρτη, που δεν μπορεί να αντι-
κρύψει ανθρώπου μάτι

Και την αλήθεια ξάστερα να πει χωρίς ψέμα
ή διαπλοκή.
Θύματα στο έλεος του φανατισμού
Που όρια δεν έχει προκειμένου το σχέδιο να ακολου-
θήσει ενός τρελιού
Αλλά αντίδοτο δεν παίρνει άλλο πια
Πέρα από την σωστή παιδεία ενάντια στην αμορφωσιά.

Μα ξεχάστηκαν κιόλας οι νεκροί
Στους Μεγάλους δεν καίγεται καρφή
Πια ηθισμένη η ανθρωπιά
Και την θέση της πήρε δυστυχώς η πονηριά.

Ένα δουλοπύδι τριαντάφυλλο και ένα τελευταίο αντίο
Τελευταίος σταθμός στο σύντομο
χωρίς γυρισμό ταξίδι τους
Και ένα δάκρυ διαμαντένιο που χύθηκε στο χώμα
για πάντα να μας θυμίζει αυτά που έγιναν.

Τον κόσμο ν' αλλάξεις δεν μπορείς
Μια σπίθα μόνο να ανάψεις και να δεις
Αν φωτιά και κόλαση θα φέρει
Ή ένα άσπρο περιστέρι μ' ένα κλαδί ελιάς για ταίρι.

(Αφιερωμένο στους νεκρούς του εμπρησμού
της τράπεζας στην Αθήνα στις 5 Μαΐου 2010)

Λούκα Αγνή Β3

Δραστηριότητες του Σχολείου

Καθαμάτα!

Στα πλαίσια του προγράμματος «Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και εξοικονόμηση ενέργειας» πραγματοποιήθηκε μια εκπαιδευτική εκδρομή στην Καλαμάτα στις 15-18 Απριλίου 2010 για την ομάδα εργασίας.

Μετά από ένα μακρύ και βασανιστικό, αλλά παράλληλα διασκεδαστικό ταξίδι το πρόγραμμα ξεκίνησε με μια πρώτη επίσκεψη στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.) Καλαμάτας, την οποία ακλούθησαν πολλές ακόμα.

Οι υπεύθυνοι του Κ.Π.Ε. σε μια ευχάριστη ατμόσφαιρα μας παρουσίασαν ένα πολύ καλά οργανωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα, στο οποίο εύκολα ενσωματωθήκαμε. Μετέτρεψαν τις ώρες διδασκαλίας σε αξέχαστες στιγμές παιχνιδιού και ενημέρωσης σε σχέση με το περιβάλλον. Μείζονα ρόλο στην εμπειρία μας στο ΚΠΕ έπαιξε το Debate που διεξήχθη ανάμεσα σ' εμάς τους μαθητές, με εμάς να ενσαρκώνουμε ενδιαφέροντες ρόλους διαφόρων τοπικών φορέων και εκπροσώπους του ΑΗΣ Α. Δημήτριου.

Πέρα όμως από τις ώρες που περάσαμε στο ΚΠΕ, αξέχαστες θα μας μείνουν οι εμπειρίες μας από την πόλη της Καλαμάτας, από τα club και τις ταβέρνες της, την επίσκεψη σ'ένα βιοκλιματικό σχολείο και την πανέμορφη Κορώνη.

Ύμνος της εκδρομής κατά τη διάρκεια του ταξιδιού μας ήταν η γνώση επιτυχίας του Π. Κιάμου «Σφύριξα κι έληξε»!! Το μόνο μελανό σημείο για κάποιους ήταν το ξενοδοχείο στο οποίο περάσαμε τα βράδια μας.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ αξίζει στους συνοδούς καθηγητές που ήταν και οι υπεύθυνοι του προγράμματος, τον κ. Α. Παπαβασιλείου, τον κ. Ν. Ματάνα και την κα. Ε. Κακουλίδου. Ακόμα συγχαρητήρια αξίζουν στα παιδιά της Δευτέρας Τάξης του 6^{ου} Γυμνασίου Κοζάνης, που μας άντεξαν τέσσερις μέρες και στους υπεύθυνους καθηγητές τους, τον κ. Δάλλα και την κα. Σ. Καλαμάρα.

Μακάρι να ξαναπηγαίναμε!

Δημήτρης Ράπτης, Άκως Ρεπανός Β5

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ: ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Στα πλαίσια του μαθήματος της Β' τάξης Πολιτικά και Δίκαιο με το Β2 αποφασίσαμε να κάνουμε μια εργασία «project» με θέμα τον **εθελοντισμό**, προκειμένου η διαδικασία της μάθησης να γίνει ενεργητική, δραστηριοποιώντας το μαθητή και καλλιεργώντας τη συμμετοχή του στην κοινωνία των πολιτών.

Στην αρχή διαπιστώθηκε πως οι μαθητές γνώριζαν λίγα πράγματα για το θέμα σε θεωρητικό επίπεδο και οι γνώσεις τους προέρχονταν από τα ΜΜΕ κυρίως. Δηλ. αναφέρονταν σε Μη Κυβερνητικές και Περιβαλλοντικές Οργανώσεις, όταν ρωτήθηκαν σχετικά. Η ενημέρωση για τον εθελοντισμό σε εθνικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο έγινε στη βιβλιοθήκη με τη βοήθεια της υπεύθυνης κας Εληίδας Ματιάκη, με υλικό από τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς.

Για να γνωρίσουμε τι γίνεται στον τόπο μας ήρθαμε σε επαφή με το Δήμο Κοζάνης. Συγκεκριμένα η Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου κα Τάσα Σιώμου, ανταποκρινόμενη στο αίτημά μας επισκέφθηκε το τμήμα για μια ενημέρωση κατά την οποία αναφέρθηκε στην ανάγκη της αλληλοβοήθειας στις κοινωνίες, έκανε μια σύγκριση με το χθες όταν πραγματικά ο ένας βοηθούσε τον άλλο, μίλησε για το έργο του δήμου με τα συσσίτια καθώς και για τις άλλες οργανώσεις που λειτουργούν εθελοντικά. Έτσι έγινε μια έρευνα από τη μεριά των μαθητών για τις εθελοντικές οργανώσεις στην πόλη μας.

Παρακολούθησαμε σεμινάριο σχετικό με τον εθελοντισμό, το οποίο διοργανώθηκε ειδικά για μαθητές από τη «Διεθνή Αμνηστία», στα πλαίσια του 2^{ου} φεστιβάλ Αφήγησης και Τεχνών του Λόγου, που πραγματοποιήθηκε στην πόλη μας. Μάθαμε για τη δράση της οργάνωσης, τους εθελοντές αλλά και ευαισθητοποιηθήκαμε καθώς και προβληματιστήκαμε για θέματα τα οποία έμοιαζαν αλλά μέχρι τότε.

Ήρθαμε σε επαφή με το τοπικό παράρτημα της «Άρσης» και παρακολούθησαμε βιωματικό εργαστήριο για τους εθελοντές. Η Άρσις είναι κοινωνική οργάνωση υποστήριξης νέων και εργάζονται όλοι εθελοντικά σ' αυτή.

Χρησιμοποιήσαμε το διαδίκτυο και για τη μεταξύ μας επικοινωνία και για την άντληση πληροφοριών.

Από όλη αυτή τη διαδικασία έμαθαν οι μαθητές τι είναι ο εθελοντισμός στη πράξη. Γι αυτό και αποφάσισα να μη μείνουν παθητικοί δέκτες. Αφού συγκέντρωσαν χρήματα από όλη τη σχολική κοινότητα αγοράσαμε τρόφιμα, τα οποία προσφέραμε στα συσσίτια του δήμου, όπου καθημερινά προσφέρεται από εθελόντριες φαγητό σε συμπολίτες μας που έχουν ανάγκη.

Αυτό τελικά έδειξε πως ο αρχικός στόχος, δηλ. η εθελοντική συμμετοχή στις κοινωνικές διαδικασίες, επιτεύχθηκε.

Ήταν μια σπουδαία εμπειρία βιωματικής μάθησης για τους μαθητές και εναλλακτικού τρόπου διδασκαλίας για μένα που δεν περιορίστηκε στην αίθουσα διδασκαλίας και πραγματικά κράτησε αμείωτο το ενδιαφέρον όλων ως το τέλος.

Πάτσιου Αναστασία, κοινωνιολόγος

ΜΙΑ... ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Όλα ξεκίνησαν από ένα αστέιο! Μια λέξη, Βόιο, στάθηκε αφορμή μια ολόκληρη σχολική χρονιά να προκαλεί αστείσιμους, να αποτελεί πρόκληση και συνάμα πρόσκληση. Τελικά το αστέιο έγινε πράξη. Οι μαθητές του Β6 του 1^{ου} ΓΕΛ Κοζάνης και η καθηγήτρια Παναγώτα Σολακίδου πραγματοποιήσαμε μια ημερήσια εκδρομή, έξω από τα πλαίσια του σχολείου, τηρώντας όμως την εκπαιδευτική διαδικασία, που θέλει την αμφίδρομη σχέση καθηγητού-μαθητού για την επίτευξη της μεταξύ τους επικοινωνίας.

Έτσι, λοιπόν, την Κυριακή 27 Απριλίου 2010, υλοποιήσαμε την ημερήσια εκδρομή στην περιοχή του Πενταλόφου-Βυθού. Πρώτος σταθμός το φράγμα της Πραμόριτσας(παρapotάμου του Αλιάκμονα)της κοινότητας Πενταλόφου-Βυθού. Είδαμε την τεχνητή λίμνη που δημιουργήθηκε και τον σταθμό υδροδότησης της περιοχής. Μείναμε γοπευμένοι από τη μονή της Αγίας Τριάδος Βυθού, κρυμμένη σένα υπέροχο καστανόδασος, χτισμένη το 1752.Οι φωνές και τα γέλια μας έφεραν<< αναστάτωση>>...στον ήρεμο και ήσυχο Βυθό. Διασχίσαμε πεζοί τη διαδρομή Βυθός -Πεντάλοφος. Ξεναγηθήκαμε στην εκκλησία του Αγίου Αχιλλείου, μιας τριτόκλιτης βασιλικής ,με σπάνιες και μοναδικές για την εποχή τοιχογραφίες από το 1862.Γευτήκαμε τις νοστιμιές του γραφικού Πενταλόφου. Τρομάξαμε...αλλά και γοπευτήκαμε από την αφύπνιση(..?)της φύσης στο Δίλοφο με την καθίζηση του εδάφους και τη ζημιά που προκάλεσε στην εκκλησία και στην πηλασία του χωριού.

Ζήσαμε μια διαφορετική Κυριακή! Χαρήκαμε μια εκδρομή τελείως διαφορετική, με χρώμα, με...οξυγόνο, με δράση, με μουσική, με ανέκδοτα, με πειράγματα, με γέλιο αλλά και με εκπαιδευτικό χαρακτήρα.

Αυτό που πρέπει όμως να τονισθεί είναι πως όλο αυτό το εγχείρημα έγινε οικειοθελώς. Χωρίς πίεση, χωρίς την ένταξη σε κάποιο περιβαλλοντικό πρόγραμμα. Μόνος οδηγός η θέληση και η αμοιβαία εμπιστοσύνη μαθητών και καθηγήτριας.

Όλοι εμείς οι συμμετέχοντες οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τον καθηγητή Ζάχο Ιωαννίδη που υπομονετικά περίμενε στον Πεντάλοφο για κάθε ...ενδεχόμενο.

Υποσχόμαστε και δεσμευόμαστε ότι θα είμαστε συνεπείς στο ραντεβού μας την επόμενη σχολική χρονιά!

Σημείωση καθηγήτριας: Αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω τους μαθητές μου που με παρότρυναν και επέμεναν για αυτή την εκδρομή. Επίσης θεωρώ υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω τους γονείς των παιδιών για την εμπιστοσύνη που μου έδειξαν.

Θα ήταν παράλειψη να μην ευχαριστήσουμε τον πρόεδρο της κοινότητας Πενταλόφου -Βυθού κ. Γιώργο Καρούτα, που συνεπής στο ραντεβού μας, μας συνόδευσε σε όλη τη διαδρομή δίνοντας τις κατάλληλες πληροφορίες.

Μακάρι η περιοχή να αναδειχθεί σε έναν εναλλακτικό προορισμό με τη βοήθεια και τη συνδρομή όλων.

Οι μαθητές του Β6 - Η καθηγήτρια Π. Σολακίδου

Ταξιδεύοντας στο άγνωστο

Η αστρονομία είναι η επιστήμη που μελετά το σύμπαν, δηλαδή τα αντικείμενα πέρα από την γήινη ατμόσφαιρα, καθώς και την αλληλεπίδραση μεταξύ τους.

Όλοι έχει τύχει να θαυμάσουμε τον έναστρο νυχτερινό ουρανό. Όμως πόσοι από μας άραγε γνωρίζουν τι υπάρχει εκεί ψηλά; Ψάχνοντας για τις απαντήσεις οδηγήκαμε στην επιλογή του μαθήματος της αστρονομίας.

Το μάθημα της αστρονομίας διδάσκει σχετικά με το ηλιακό μας σύστημα, καθώς και για το τι υπάρχει πέρα από αυτό. Πώς να μην νιώθουμε δέος ξεχωρίζοντας ένα αστέρι από έναν πλανήτη και αναγνωρίζοντας τους σχηματισμούς των άστρων, όπως τους όρισαν οι πρώτοι ονειροπόλοι παρατηρητές; Ακόμα μας δόθηκε η δυνατότητα να ικανοποιήσουμε την δίψα μας για γνώση με την ανάληψη εργασιών. Με αυτόν τον τρόπο συμμετείχαμε ουσιαστικά στη διαδικασία του μαθήματος, το οποίο έγινε πιο ενδιαφέρον. Ωστόσο συνειδητοποιήσαμε ότι υπάρχει μεγάλη έλλειψη κατάλληλου υλικού και τεχνικών μέσων για τη σωστή λειτουργία του μαθήματος.

Για την κάλυψη αυτού του κενού οργανώσαμε μια εκπαιδευτική εκδρομή στο Πλανητάριο Θεσσαλονίκης, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 22 Απριλίου. Εκεί παρακολουθήσαμε τη μαγευτική προβολή «Ταξίδι στο Άπειρο», ενώ πολλοί από μας επισκεφτήκαμε και τον προσομοιωτή για να δούμε μια αληθοφανή αναπαράσταση της Μεγάλης Έκρηξης.

Είναι τρομαχτικό, όταν συνειδητοποιείς,πόσο μικροί είμαστε μέσα σ' αυτό το απέραντο και άγνωστο ακόμα σε μας σύμπαν. Επιπλέον πόσο τυχεροί είμαστε που δημιουργήθηκαν στον πλανήτη μας οι κατάλληλες συνθήκες ,ώστε εμείς σήμερα να μπορούμε να το μελετάμε;

Κική Μεϊλίδου - Μαρία Κυργιαζόγλου Β3

12 Μαΐου 2010

Με χορό, παρουσιάσεις και ψησταριά, προσφορά του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων, τελειώσαμε τα μαθήματα!

“Οι άγγελοι μέσα από την τέχνη” «Σκιές της φαντασίας, ανάγκη της ψυχής» Παρουσίαση της διευθύντριας του 1ου Γ.Ε.Λ. Κοζάνης κ. Α.Τανή

Το Σάββατο 27 Μαρτίου, στις 7:00 μ.μ., στο Λαογραφικό Μουσείο Κοζάνης, η Διευθύντρια του 1ου Γ.Ε.Λ. Κοζάνης κ. Άννα Τανή παρουσίασε την εισήγησή της με θέμα «Οι άγγελοι μέσα από την τέχνη: Σκιές της φαντασίας, ανάγκη της ψυχής».

Η εκδήλωση αφορούσε την παρουσία των αγγέλων στην τέχνη από την αρχαία Ελλάδα έως και τον 21^ο αιώνα και τις αλλαγές που υφίσταται η φύση τους και η μορφή τους με την πάροδο του χρόνου.

Πλούσιο οπτικό υλικό χρησιμοποιήθηκε που προσέδωσε στο θέμα μια πιο ζωντανή μορφή. Οι αρχαιοελληνικές παραστάσεις των αγγέλων (αγγελιοφόρων) σε ζωφόρους και αμφορείς μαζί με τις βυζαντινές αιογραφίες αγγέλων και αρχαγγέλων αναμειγμένες με πίνακες του Μικελάντζελο, του Φρα Αν-

τζελίκο, αλλιά και του Πικάσο, δημιούργησαν εικόνες απaráμιλλης ομορφιάς και επέτρεψαν στο κοινό να αποκτήσει και οπτική επαφή με το θέμα.

Την παρουσίαση πλαισίωσαν κείμενα ποιητών, όπως του Γ. Σεφέρη και του Ο. Ελύτη, τα οποία ανέγνωσαν οι καθηγητές του 1ου Γ.Ε.Λ. κ. Π.Μπετσόσκας και κ. Θ.Γκουρτζιούμη, καθώς και μουσικά κομμάτια ερμηνευμένα από τη μαθήτρια Κ. Παπαδημοπούλου, με τη συνοδεία κιθάρας από τον καθηγητή του 1ου Γ.Ε.Λ. κ. Ε.Τζημόπουλου και πιάνου από τη μαθήτρια Αικ. Χρυσάφη.

Η εκδήλωση πραγματικά, έδωσε μια πιο προσιτή υπόσταση και επέτρεψε στο κοινό να γνωρίσει τους αγγέλους, όπως τους φαντάστηκε ο ανθρώπινος νους.

Μάριος Μώρος Β5

EUROSCOLA: ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο ανοίγει τις πόρτες του σε μαθητές από όλη την Ευρώπη. Έτσι και οι μαθητές από το Νομό Κοζάνης είχαν τη μοναδική ευκαιρία να συμμετάσχουν σ' αυτήν την αξέχαστη εμπειρία.

Αυτό που κάνει την εμπειρία αυτή τόσο αξέχαστη είναι η ανεπανάληπτη αίσθηση της συμμετοχής και προσφοράς σε κλίμα εποικοδομητικού διαλόγου ανάμεσα σε νέους από όλη την Ευρώπη και σπουδαιών στελεχών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Καθισμένοι στις θέσεις των Ευρωβουλευτών νιώσαμε πως οι φωνές μας ακούγονται και πως το μέλλον της Ευρώπης στα χέρια των νέων προμνύεται δημιουργικό.

Φτάνοντας στο Ε.Κ. εντυπωσιαστήκαμε από την επιβλητικότητα του κτιρίου καθώς και τη συμβολικότητά του καθώς σ' ένα σημείο είναι σκόπιμα ατελείς, υπενθυμίζοντας την προσπάθεια που χρειάζεται ακόμη για την ολοκλήρωση του Ευρωπαϊκού οράματος.

Το ημερήσιο πρόγραμμα στο Ευρωκοινοβούλιο ήταν δομημένο έτσι ώστε να κεντρίσει το ενδιαφέρον μας. Μέσα από ασκήσεις διαδραστικού χαρακτήρα ενημερωθήκαμε για τα τρέχοντα Ευρωπαϊκά ζητήματα και μέσα από ψηφοφορίες αφυπνίστηκε η πολιτική μας συνείδηση.

Ωστόσο δεν είχαμε παρά μόνο λίγο χρόνο στη διάθεσή μας για να μοιραστούμε τις σκέψεις μας με τους μαθητές άλλων χωρών, ενώ υπήρξαν μερικά προβλήματα στην επικοινωνία λόγω πολυγλωσσίας.

Στην εκδρομή συμπεριλαμβάνονταν περιήγηση στην εμπορική, σύγχρονη, αλλιά και γραφική Στουτγάρδη, στο εξοχικό Buden-Buden και τέλος στο Στρασβούργο όπου συνυπάρχουν αρμονικά το γαλλικό με το γερμανικό στοιχείο. Εκεί θαυμάσαμε από κοντά τον Καθεδρικό Ναό, περιηγηθήκαμε με το ποταμό-πλοίο την πόλη και είδαμε από κοντά τους πελεκάνους που είναι το σήμα κατατεθέν της.

Αυτό που θα θυμόμαστε για καιρό είναι το ευχάριστο κλίμα ανάμεσα στα παιδιά που συμμετείχαν, που αν και δε γνωριζόμασταν μέχρι εκείνη τη στιγμή, ήρθαμε πιο κοντά, που άλλωστε είναι και το νόημα του Ευρωπαϊκού σχολείου.

Ευρώπη Αμανατίδου Β1-Ιωάννα Κουτσογεωργοπούλου Β5

From: Momchil baev
To: mail@dide.koz.sch.gr
Sent: Sunday, May 09, 2010 6:56 PM
Subject: Congratulations for Euroscola Day!

Hello, everyone!

I attended the Euroscola Day on April, 28th, 2010, in my capacity of a journalist. I am getting in touch with you to congratulate you and your students for the great participation in the Euroscola program. The students did a great job in representing their home place and their school. Their active participation in the commissions at the European Parliament was notable.

I would be glad to stay in touch and receive latest news from you, your students, your school, your town.

Best Regards,
Momchil Baev
Vice President,
Association National Club of Young Journalists Bulgaria
+359 884 89 12 08;
momchil_fox@abv.bg

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΧΟΡΗΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

1. 20 ^η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:	150 €
2. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ 1 ^{ΟΥ} Γ.Ε.Λ.:	150 €
3. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ 1 ^{ΟΥ} Γ.Ε.Λ.:	400 €
4. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΙΩΤΗΣ:	100 €
5. ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΕΗ «ΕΝΩΣΗ»:	100 €
6. ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΕΗ «ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ»:	100 €

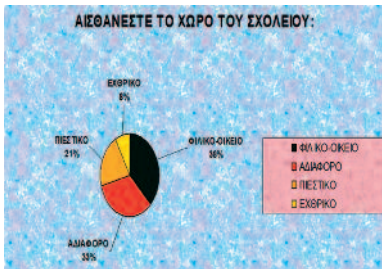
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ

Οι καταλήψεις και ο διάλογος με τους μαθητές για τα αιτήματά τους οδήγησε στην όξι και τόσο ευχάριστη διαπίστωση ότι βασική αιτία των καταλήψεων δεν είναι τα προβλήματα λειτουργίας του κάθε σχολείου αλλά η επιθυμία των μαθητών να ζήσουν σε ένα «άλλο σχολείο».

«Νιώσαμε το σχολείο δικό μας», «είχαμε ένα χώρο να βρεθούμε και να εκφραστούμε ελεύθερα», «χάσαμε μάθημα», «είμαστε πολύ πιεσμένοι»... είναι μερικές από τις φράσεις των μαθητών που μας οδήγησε στο να συνειδητοποιήσουμε ότι η επιβάρυνση του εφήβου από το σχολείο γίνεται όλο και μεγαλύτερη χωρίς να έχει γίνει το εκπαιδευτικό σύστημα περισσότερο ελκυστικό.

Ένα από τα αποτελέσματα του προγράμματος είναι και η έρευνα μέσω ερωτηματολογίου, σε 230 μαθητές του σχολείου μας¹. Σας παρουσιάζουμε στη συνέχεια τα αποτελέσματα σε κάποια από τα ερωτήματα:

Στο ιδανικό σχολείο ο χώρος του σχολείου θα είναι φιλικός και οικείος για όλους. Το κτίριο και οι χώροι του θα μας κρατάνε δέσμους χωρίς να έχουν κάγκελα και καγκελόπορτες. Κάθε σχολείο θα είναι σχεδιασμένο διαφορετικά ανάλογα με την περιοχή, θα αναδεικνύει τα πολιτισμικά της στοιχεία. Οι εσωτερικοί του χώροι θα έχουν την σφραγίδα των μαθητών που πέρσαν και που άφησαν εκεί κομμάτι της ψυχής τους, παίρνοντας σαν αντίληγμα γνώσεις και αξίες που θα τους συνοδεύουν για όλη τους τη ζωή.

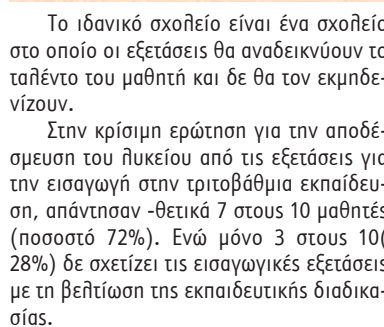
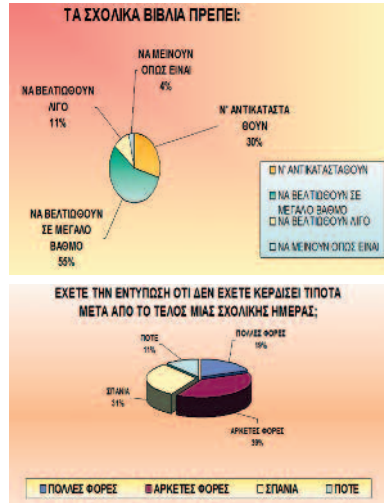
Το δικό μας σχολείο θεωρείται φιλικό-οικείο σε ποσοστό 38%, αδιάφορο σε ποσοστό 33%, πιστικό σε ποσοστό 21%, και εχθρικό σε ποσοστό 8%.

Στο ερώτημα «ποιες αλλαγές θα κάνατε για να νιώθετε καλύτερα στο σχολικό περιβάλλον» οι μαθητές τονίσαμε την ανάγκη εξωραϊσμού τόσο του εσωτερικού όσο και του εξωτερικού χώρου του σχολείου. Προτείνουμε να βαφούν οι τοίχοι με πιο έντονα και ζωηρά χρώματα, να διακοσμηθούν με γκράφιτι ή ζωγραφίες - δημιουργήματα δικά μας, να τοποθετηθούν περισσότερα κάδρα και αφίσες.

Επιθυμούμε ένα πιο οικείο περιβάλλον που να ευνοεί περισσότερο τη διαδικασία μάθησης. Επιθυμούμε ακόμη να έχουμε μια πιο περιποιημένη και όμορφη αυλή με περισσότερο πράσινο και παγκάκια.²

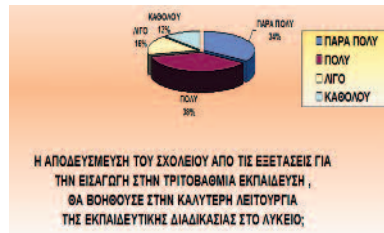
Στο ερώτημα: «Έχετε την εντύπωση ότι δεν έχετε κερδίσει τίποτα μετά από το τέλος μιας σχολικής ημέρας; Το 58% των ερωτηθέντων δηλώνει πως το όφελος από τη σχολική ημέρα είναι ελάχιστο. Το σχολείο απωθεί και θεωρείται ανιαρό και πληκτικό.

Και αν δεν μπορούμε να έχουμε γυμναστήρια, εργαστήρια κλπ., πρέπει να έχουμε ενδιαφέροντα μαθήματα και φυσικά καλογραμμένα και ελκυστικά βιβλία. Μήνυμα προς τις ομάδες συγγραφής των σχολικών βιβλίων στέλνουμε από την έρευνα που κάναμε, αφού τα σχολικά βιβλία για τον 1 στους 2 (55%) κρίνονται ελληνικά και συνεπώς πρέπει να βελτιωθούν, ενώ 1 στους 3 πιστεύει πως πρέπει να αντικατασταθούν από άλλα.

Το ιδανικό σχολείο είναι ένα σχολείο στο οποίο οι εξετάσεις θα αναδεικνύουν το ταλέντο του μαθητή και δε θα τον εκμηδενίζουν.

Στην κρίσιμη ερώτηση για την αποδέσμευση του λυκείου από τις εξετάσεις για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, απάντησαν -θετικά 7 στους 10 μαθητές (ποσοστό 72%). Ενώ μόνο 3 στους 10 (28%) δε σχετίζει τις εισαγωγικές εξετάσεις με τη βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

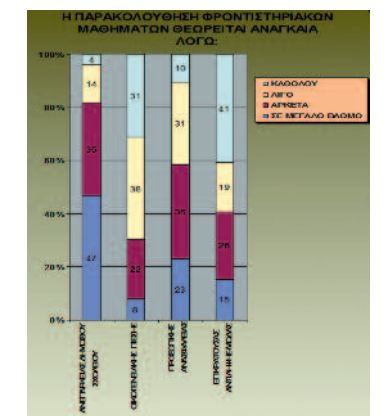

Στο ιδεατό σχολείο η εκπαίδευση δε θα έχει ταξικό χαρακτήρα.. Σήμερα αν και υπάρχει πολύ πιο εύκολη πρόσβαση στη γνώση από ό,τι στο παρελθόν οι ταξικοί αποκλεισμοί δεν έχουν εξαλειφθεί. Τα παιδιά των πιο πλούσιων οικογενειών έχουν τα χρήματα να πληρώσουν τα δίδακτρα των φροντιστηρίων, άρα πηγαίνουν σε καλύτερες σχολές, έχουν την δυνατότητα να συνεχίσουν με μεταπτυχιακά ή ξένες γλώσσες και άρα να διεκδικήσουν μια καλύτερη θέση στην αγορά εργασίας.

Η γνώση σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα, ένα εφόδιο για την διεκδίκηση μιας θέσης στην αγορά εργασίας και όχι για την πλήρη πλευρη μόρφωση του ανθρώπου.

Με τις κατευθύνσεις στο λύκειο, τα πανεπιστήμια να χωρίζονται σε τομείς και τα μεταπτυχιακά στη συνέχεια, ο έφηβος μετατρέπεται σταδιακά σε ένα κομμάτι του ευέλικτου εργατικού δυναμικού, πλήρως ειδικευμένος και εντελώς, τελικά, αμόρφωτος.

Τι απάντησαν όμως οι συμμαθητές μας στην ερώτηση που αναφέρεται για τους λόγους που τους ερπύθουν στα φροντιστήρια

8 στους 10 (ποσοστό 80%) θεωρούν ότι ευθύνεται η ανεπάρκεια του δημόσιου σχολείου αλλά και 6 στους 10 (ποσοστό 60%) η δική τους ανασφάλεια για ενδεχόμενη αποτυχία στις πανελλαδικές εξετάσεις.

Άραγε θα υπάρξει τόση μαζική συμμετοχή όση και στις καταλήψεις, αν γίνει αποχή από τα φροντιστηριακά μαθήματα για ένα ολόκληρο χρόνο; Ή μήπως, η ίδια η πολιτεία θα παρέμβει με δραστηρότερα μέτρα για την λήξη της αποχής μας, μιας και χιλιάδες καθηγητές θα μείνουν άνεργοι ή θα υποστούν δραματική μείωση στο εισόδημά τους ;

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι 7 στους 10 συμμαθητές μας θα θέλαμε να σπουδάσουμε στο εξωτερικό. Όχι λόγω αποτυχίας στις πανελλαδικές, ο λόγος αυτός, για τις σπουδές στο εξωτερικό κατέχει μόλις το 10%, αλλά γιατί πιστεύουμε ότι το αντικείμενο των σπουδών δεν καλύπτεται επαρκώς στη χώρα μας ή γιατί δίνονται καλύτερες επαγγελματικές προοπτικές.

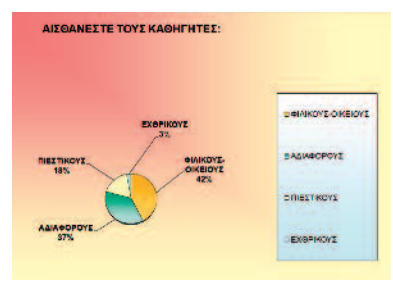
Εμμέσως πήλη σαφώς θίγεται η αδυναμία ή η ανεπάρκεια της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αλλά και έλλειψη της εμπιστοσύνης μας προς τους θεσμούς της ελληνικής κοινωνίας (αναξιοκρατία, οικογενειοκρατία, άκρως κομματισμός). Στοιχεία που μας κρατούν επιφυλακτικούς σε σχέση με το μέλλον μας καθώς το βλέπουμε να διαγράφεται δυσίαινο στην χώρα μας.

Μια προϋπόθεση προσαρμογής του εφήβου στο σχολικό του περιβάλλον είναι η προσαρμογή του με το δάσκαλο. Ο δάσκαλος είναι η προσωπικότητα που κυριαρχεί μέσα στο σχολείο, γιατί από την αρχή ελκύει σε μεγάλο βαθμό την προσοχή του εφήβου.

Ο Comenius είχε αντιληφθεί ότι ένας παιδαγωγός είναι ένας οργανωτής στο βασίλειο του πνεύματος και, καθώς η εφηβική και η προεφηβική ηλικία διακρίνονται από την τάση και την κλίση προς αναζήτηση αξιών, ο έφηβος μαθητής ζητεί τον οργανωτή του πνεύματος οδηγό με υψηλά παραδείγματα.

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα στοχεύοντας λιγότερο στην παιδεία(μόρφωση, παιδεία, καλλιέργεια) και περισσότερο στη δημιουργία ανθρώπων πειθήνιων έτοιμων να ενταχθούν άυριο στην παραγωγική διαδικασία ενισχύει τον εξουσιαστικό ρόλο του καθηγητή και υποβαθμίζει τον παιδαγωγικό του ρόλο.

Στο ερώτημα για το βαθμό ανταπόκρισης των καθηγητών μας στις υποχρεώσεις τους 6 στους 10 συμμαθητές μας θεωρεί ότι αυτοί ανταποκρίνονται ικανοποιητικά ενώ 4 στους 10 θεωρούν ότι οι καθηγητές μας δεν ανταποκρίνονται επαρκώς στις υποχρεώσεις τους.

Ρωτήσαμε ακόμη τους συμμαθητές μας για την αίσθηση που έχουν σε σχέση με τους καθηγητές τους.

Στην ερώτηση αυτή 4 στους 10 μαθητές (42%) απάντησαν ότι θεωρούν τους καθηγητές τους φιλικούς-οικείους, 4 περίπου στους 10(37%) αδιάφορους, και 2περίπου στους 10(18%) πιστικούς, ενώ το 3% των συμμαθητών μας θεωρεί ότι οι καθηγητές έχουν εχθρική διάθεση απέναντί τους.

Ένας καλός δάσκαλος πρέπει να διδάσκει με όλη του την προσωπικότητα, και ακόμη, πρέπει να δώσει στον διδασκόμενο να αντιληφθεί ότι, με την σειρά του, γίνεται κι αυτός υπεύθυνος για την προαγωγή των αξιών που υπάρχουν στον πολιτισμό.

Εμείς ζητάμε ο καθηγητής να είναι για όλα τα παιδιά ίδιος. Να βοηθάει διακριτικά τον αδύνατο μαθητή χωρίς να τον προσβάλλει, χωρίς να ενοχλεί τους άλλους, να τον αξιολογεί όταν είναι μόνος του και να τον ενισχύει να κάνει μικρά βήματα μαθησιακής προόδου. Θέλουμε έναν φιλικό, παιδαγωγικά δημοκρατικό καθηγητή.

Αυτός ο τύπος του καθηγητή προσέχει να μη γίνεται άθελά του ρατσιστής στην τάξη του. Δεν απευθύνεται από συνήθεια πάντα στη δεξιά ή την αριστερή πτέρυγα των μαθητών του, γιατί όπου πέφτει το μάτι του δασκάλου, εκείνη η ομάδα μαθητών δραστηριοποιείται ενώ οι άλλες αδρανούν. Δεν ασχολείται μόνο με τους καλούς στα μαθήματα, αλλά ούτε μόνο με τους αδύνατους, γιατί τότε χάνει την ισορροπία και αδικεί τη μια ή την άλλη πλευρά. Ο εκπαιδευτικός πρέπει να ξέρει ότι υπάρχουν ζωηρά παιδιά, καλομαθημένα παιδιά, άτακτα παιδιά, αλλά δεν υπάρχουν κακά παιδιά. Δεν μιλάει μόνο με τα αγόρια ή μόνο με τα κορίτσια, αλλά με όλα τα παιδιά το ίδιο. Αν σαν άνθρωπος νευριάζει, ποτέ δεν ξεσπά τα νύχτα του σε μαθητή. Πρέπει να προσέχει την κακή στιγμή. Δεν είναι σαν τους ανθρώπους της γειτονιάς, που τα βάζουν με τα παιδιά, γιατί τους ενοχλούν. Αν επιηλύξει κάποιον μαθητή, ετεροχρονισμένα και πριν αποχωρήσει από το σχολείο, αποκαθιστά τις σχέσεις του μαζί του και τον κάνει να κατανοήσει ότι είχε πρόβλημα με την πράξη του και όχι με τον ίδιο, που τον αγαπά. Ακούει τα προσωπικά προβλήματα των παιδιών και αν δεν έχει χρόνο, ορίζει μια άλλη ώρα για συζήτηση μαζί τους.

Το εκπαιδευτικό σύστημα, όμως, διαμορφώνει τα εξουσιαστικά πρότυπα που υπάρχουν σε κάθε έκφραση της κοινωνικής ζωής και στη συνέχεια τα αναπαράγει εκφράζοντάς τα μέσα από τη σχέση καθηγητή- μαθητή.

Ο έφηβος συνεχίζει να είναι μέρος ενός πειθήνιου συνόλου χάνοντας κάθε ιδιομορφία και πρωτοτυπία σκέψης σ' του διαθέτει. Η αντίδραση του στην καταπίεση εκφράζεται με την πλήρη αδιαφορία, ως και την αποστρόφι για το σχολείο, με κοπάνες, αποχές κτλ.

1. Αναλυτικότερα τα αποτελέσματα της έρευνας είναι διαθέσιμα για κάθε ενδιαφερόμενο, στην διεύθυνση του σχολείου μας.

2. Κατόπιν συνηνότητας με την διεύθυνση του σχολείου, ομάδα μαθητών πήρε την άδεια να παρέμβει αισθητικά στη διαμόρφωση των αιθουσών και του αύλειου χώρου με ζωγραφική και γκράφιτι. Η ιδέα ήταν των μαθητών του προγράμματος, αλλά βρήκε μεγάλη ανταπόκριση και στους υπόλοιπους μαθητές.

Καθηγητές που συνεργάστηκαν:
Μαρία Βασιλειάδου,
Αναστασία Γεωργιάδου,
Παναγιώτα Σολακίδου,
Νικόλαος Χασιόπουλος και
Μερόπη Ψωμά.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ!

Συνέντευξη από το Γιάννη Σερβετά

«Ζωή χωρίς χιούμορ, Κοζάνη χωρίς καρναβάλι»

Είμαστε πολύ χαρούμενοι που στο τέταρτο φύλλο της εφημερίδας μας, φιλοξενούμε συνέντευξη από το Γιάννη Σερβετά! Τον άνθρωπο που εδώ και πολλή χρόνια λαχταράμε να ακούμε και να βλέπουμε γιατί μας γεμίζει ζωντάνια και πολλή χαμόγελα! Τον συναντήσαμε, όταν ήρθε στην πόλη μας για την παρουσίαση του ξύπνου, παιχνιδιάρικου και εύχρηστου ημερολογίου-ανεκδοτολογίου 2010. Ας μάθουμε λοιπόν μερικά πράγματα για τη ζωή του!

Τί όνειρα κάνατε από μικρός;

Θα σας φανεί αστειό, αλλά δε θυμάμαι να έκανα όνειρα από μικρός. Δεν προλάβαινα από το πολύ παιχνίδι. Υπήρχαν μεγάλες αλάνες με χώμα, δέντρα, αρχαία, παλιά σπίτια εγκαταλειμμένα για εξερευνήσεις... Που καιρός για όνειρα.

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στη χώρα μας είναι πλέον απελπιστική. Αυτοί που φροντίζουν για την πατρίδα δεν έλαβαν υπόψη τους ένα πράγμα, το μέλλον της, δηλαδή τα παιδιά της, όσο σκληρό κι αν ακούγεται αυτό. Τα σημερινά παιδιά «μπορούν» να κάνουν όνειρα;

Δεδομένου ότι πλέον δεν υπάρχουν αλάνες και χώμα, τα παιδιά υποχρεούνται πλέον να κάνουν όνειρα. Οι μεγαλύτεροι και βάζω και τα μούτρα μου μέσα, τα κάναμε έτσι όπως τα κάναμε. Εσείς οφείψετε, για το δικό σας καλό, να τα κάνετε καλύτερα. Κάνω «πλάτες» πρώτος εγώ. Επίθεση παιδιά.

Ποιο είναι κατά τη γνώμη σας το μέλλον της χώρας μας και γενικότερα του κόσμου όλο;

Είμαι φύσει αισιόδοξο άτομο. Πιστεύω ότι όλα θα φτιάξουν, αν το θέλετε. Γιατί όταν κάτι το θέλουν πολλοί, τότε αυτό το κάτι γίνεται πραγματικότητα. Ελπίζω ότι και τα παιδιά του υπόλοιπου κόσμου να θέλουν και αυτά να γίνει ο πλανήτης επιτέλους καλός για όλους τους ανθρώπους. Ερχόμαστε επισκέπτες για λίγα χρόνια επάνω του. Ας τον χαρούμε και ας τον αφήσουμε σε καλή κατάσταση για τους επερχόμενους.

Το χιούμορ σε πολλές περιστάσεις αποδεικνύεται σωτήριο και μας το έχετε δείξει μέσα από τις εκπομπές σας. Άραγε τί θέση πρέπει να έχει στις ζωές μας;

Πρωταρχική. Σκεφτείτε μία σχέση. Στην αρχή υπάρχει ο έρωτας και το πάθος. Μετά έρχεται η συνήθεια, ο χρόνος, η καθημερινότητα. Όταν η ομορφιά ξεθωριάζει, όταν οι κοιλιές θα μεγαλώσουν, όταν τα κρέατα κρεμάσουν, τότε μόνο το χιούμορ μπορεί να δίνει τη λάμψη και να θυμίζει τους λόγους για τους οποίους επιλέξατε να βρισκόσαστε μαζί. Ζωή χωρίς χιούμορ, Κοζάνη χωρίς καρναβάλι.

Ποια είναι η αστείρευτη πηγή του χιούμορ για σας;

Με τιμάτε με την άποψή σας. Θα σας απαντήσω με ειλικρίνεια. Όταν βλέπω τα «σκυλάκια» κάθε άνοιξη να ανθίζουν από μόνα τους στις γλάστρες του μπαλκονιού μου, όταν ακούω τον γιο μου να παίζει κιθάρα, όταν ακούω νέους να παίζουν μουσική γίνεται κάτι μαγικό μέσα μου. Υπάρχουν μέρες που νομίζω ότι αδειάζω και τότε πιάνομαι, από ένα φιλί, από ένα χαμόγελο, από μία εικόνα και κάνω την επίθεσή μου, τιμώντας τον στίχο του ποιητή που λέει: «Όλο λέω, τραγουδία πια δεν βρίσκω και να που πάλι βγάζω δίσκο». Όλοι εσείς είστε η πηγή της δικής μου έμπνευσης.

Τα επιτεύγματα της τεχνολογίας έχουν αλλάξει τον τρόπο ζωής σε πολύ μεγάλο βαθμό. Δε νοείται παιδί σήμερα χωρίς Η/Υ και χωρίς... προφίλ στο facebook! Ποια είναι η σχέση σας με αυτό; -Πιστεύετε πως ευνοεί την επικοινωνία;

Έχω καλή σχέση με την τεχνολογία. Όταν στον μεσαίωνα ο Γουτεμβέργιος ανακάλυψε την τυπογραφία, οι βολεμένοι της εποχής έπεσαν να τον φάνε. Εγώ

βολεμένος δεν είμαι. Καλό είναι να μην πηγαίνουμε κόντρα στον καιρό. Να τον αφήνουμε πότε - πότε να μας οδηγεί. Ναι, θεωρώ ότι βοηθά και την επικοινωνία.

Πολλοί νέοι σήμερα εντυπωσιάζονται με την TV! Είναι τα πράγματα όπως φαίνονται;

Η τηλεόραση είναι ένα πραγματικά πολύ όμορφο παράθυρο στον κόσμο. Η μάνα μου, που το μεγαλύτερο της ταξίδι ήταν από το Νεοχώρι Χαλκιδικής στην Θεσσαλονίκη, μέσω αυτού του παραθύρου έχει γυρίσει ολόκληρο τον κόσμο. Γνώρισε ανθρώπους και νοοτροπίες, είδε τα ήθη και τα έθιμά τους. Το ίδιο παράθυρο έχει και βρωμιά και ασχήμια. Να μάθετε να κλείνετε τα παντζούρια την κατάλληλη στιγμή. Στο φινάλε και το μαχαίρι σκοτώνει, αλλά έχει και δεκάδες καλές χρήσεις. Εσύ επιλέγεις. Ας μην τα φορτώνουμε όλα σ' αυτήν. Και για να απαντήσω και στην ερώτησή σας πω, ότι τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται. Μία δουλειά είναι και αυτή και μάλιστα σκληρή.

Τί βαθμό δυσκολίας θα βάζατε στο επάγγελμά σας; -Τι απαιτήσεις έχει;

Απαιτείται διαρκής ετοιμότητα, καθαρή ματιά και όχι εμμονή σε πράγματα, ονόματα και καταστάσεις. Βάζω μεγάλο βαθμό δυσκολίας για ένα και μόνο λόγο. Δεν μπορείς να δείξεις τα πραγματικά σου συναισθήματα στο γυαλί. Τι θέλω να πω. Τρεις μέρες μετά την κηδεία του πατέρα μου εγώ είχα ζωντανή εκπομπή. Δεν μπορώ να σας περιγράψω τα συναισθήματά μου.

Σε ένα νέο, που τώρα έχει αρχίσει να ανακαλύπτει την προσωπικότητά του και τα «θέλω» του, τι συμβουλή θα δίνατε όσον αφορά τον τομέα του επαγγελματικού προσανατολισμού αλλά και της αποκατάστασης;

Δε δικαιούμαι να δίνω συμβουλές. Εμείς που τα κάναμε έτσι όπως τα κάναμε τι συμβουλές να σας δώσουμε; Συμβουλές μόνο για καταστροφή. Όμως όσον αφορά την δουλειά ένα θα σας πω. Να προσπαθήσετε να κάνετε αυτό που πραγματικά αγαπάτε. Δεν θα σας φαίνεται ότι δουλεύετε. Θα χαίρεστε την κάθε μέρα σας.

Στις μέρες μας πιστεύετε ότι υπάρχει δουλειά ή εργασία;

Αν κάνεις πράξη το παραπάνω που είπα, θεωρώ ότι θα έχεις εργασία. Αν κάνεις αυτό που σου επιβόλησε το σύστημα ή οι γονείς σου θα έχεις δουλειά.

Μπορείτε να μας περιγράψετε μία μέρα από τη ζωή σας;

10.00 με 13.00 το μεσημέρακι, έχω εκπομπή στο ραδιόφωνο με τον Βασίλη Δέλιο. 15.00 με 17.00 έχω εκπομπή στο ραδιόφωνο με τον Αντώνη Κανάκη και τον Χρήστο Κιούση. Μετά κάνουμε viewing μέχρι τις 20.00 για να επιλέξουμε τα θέματα για την αρβύλα. Στο studio πηγαίνω στις 22.00 για να ντυθώ και να βαφτώ και η εκπομπή ξεκινάει στις 23.00. Αυτή είναι η μέρα μου! Ευτυχώς που υπάρχουν τα Σαββατοκύριακα.

Ασχολείστε ακόμα και με το ραδιόφωνο! Η επικοινωνία με τον κόσμο είναι καλύτερη απ'ό,τι στην τηλεόραση; Ποιο από τα δυο σας ελκύει περισσότερο;

Καλή η τηλεόραση παιδιά, αλλά σαν το ραδιόφωνο δεν έχει. Είναι γλυκό και τρυφερό, είναι τραχύ και θυμωμένο την ίδια στιγμή. Το θεωρώ Βασιλιά των Μέσων ή ακόμα καλύτερα σαν τη Χαλκιδική. Κακά τα ψέματα, σαν το ραδιόφωνο και τη Χαλκιδική δεν έχει.

Προσωπικά, κάθε φορά που παρακολουθώ δεξιά ειδήσεων νομίζω πως έχει αρχίσει το countdown του πλανήτη. Ποια είναι η άποψή σας σχετικά με την «πληροφόρηση» που παρέχουν και ποια θα έπρεπε να είναι η στάση μας απέναντι στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης;

Θεωρώ ότι δεν είναι ειδήσεις αυτές που παρακολουθούμε. Είναι ένα περίεργο «μόρφωμα». Ένα καινούργιο μοντέλο. Έχουν μουσική είναι δραματοποιημένες. Δεν είναι η είδηση που λέγετε και σε αφήνει να έχεις τη δική σου άποψη. Σου τη διαμορφώνουν. Σου τη δίνουν μασημένη τροφή. Η δική μου στάση είναι λίγο χρονοβόρα. Διαβάζω πολλές εφημερίδες και blogs. Διασταυρώνω τις ειδήσεις και βγάζω τα συμπεράσματά μου. Η στάση μας σ' αυτό το περίεργο μοντέλο ειδήσεων πρέπει κατ' αρχήν να είναι επιφυλακτική. Όχι στην έτοιμη άποψη. Αφήστε με να έχω τη δική μου.

Δύο λόγια για τους μαθητές και τις μαθήτριες του σχολείου μας;

Τι να σας πω εγώ. Αυτό που λέω συχνά και στις εκπομπές μου στο ραδιόφωνο. Μην αφήνετε τίποτα και κανένα να σας χαλάει τη «ζαχαρένια». Και να συμπληρώσω και κάτι ακόμα που ήλενε οι Ρώσοι: «Κανείς δεν μπορεί να πηδήξει από επάνω σου, αν δεν σκύψεις και εσύ λίγο». Όρθιοι λοιπόν και Επίθεση.

Τα δύο τελευταία χρόνια σας απολαύσαμε παρέα με τον Αντώνη Κανάκη, τον Στάθη Παναγιωτόπουλο και τον Χρήστο Κιούση, καθώς μας κρατούσατε συντροφιά κάθε βράδυ. Θα συνεχιστεί και του χρόνου η εκπομπή, ώστε να μπορούμε να έρθουμε σαν 1ο ΓΕΛ και να σας απολαύσουμε από κοντά;

Όταν κάνουμε σχέδια οι άνθρωποι, γελάει ο θεός μαζί μας. Ας είμαστε γεροί όλοι μας και τη λέμε και πάλι, πρώτα ο θεός, του χρόνου!

Σας ευχαριστώ πολύ για τις ωραίες ερωτήσεις και την τιμή να με επιλέξετε για να μου κάνετε την συνέντευξη. Σας φιλάω όλους στα μούτρα. Καλό καλοκαίρι παιδιά. Να περάσετε όλοι καλά.

Αναστασία Παπαδοπούλου-Βαϊτσοπούλου, Άκως Ρενανάς

ΑΓΑΠΩ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΓΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010 - ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Η αναφορά που συντάχθηκε και κατατέθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε τα παρακάτω δύο μεγάλα κεφάλαια και συνοδεύεται από πληθώρα αποδεικτικών στοιχείων και ντοκουμέντων :

- «Σημαντικότερα περιβαλλοντικά προβλήματα και αντίστοιχες παραβάσεις της νομοθεσίας, που παρατηρούνται στα δύο Λιγνιτικά Κέντρα της ΔΕΗ».
- «Αιτήματα- μέτρα που πρέπει να ικανοποιηθούν και για τα οποία ζητείται η συνδρομή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου».

Από το ενεργειακό πεδίο Κοζάνης – Πτολεμαΐδας – Φλώρινας παρουσίασαν θέσεις και απόψεις οι κύριοι Λάζαρος Τσικριτζής, Λευτέρης Ιωαννίδης και Ηλίας Μιχαηλίδης, ενώ από τη Μεγαλόπολη η κα. Ε. Μουρελάτου. Παρευρέθησαν επίσης εκπρόσωποι της WWF, της Greenpeace, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου άλλων χωρών.

Ορισμένα από τα θέματα που συζητήθηκαν ήταν:

Το πρόβλημα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης (σε τοπικό και πλανητικό επίπεδο), οι επιπτώσεις στο υδάτινο δυναμικό, οι παρενέργειες στην γεωμορφολογία, οι επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και οι μεταγκαταστάσεις οικισμών.

Μήπως ήρθε η ώρα όλοι να απαιτήσουμε εδώ και τώρα το αυτονόητο: ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ – ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ;

Θεοδούλη Κορκά Α4

Η διοργάνωση της ημερίδας στις Βρυξέλλες έγινε με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Μιχάλη Τρεμόπουλου και είχε στόχο την προβολή και ανάδειξη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο των περιβαλλοντολογικών προβλημάτων των νομών Κοζάνης, Φλώρινας και Αρκαδίας που οφείλονται στους Σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και τα Ορυχεία της ΔΕΗ.

Στην ημερίδα συμμετείχαν εκπρόσωποι των οργανώσεων:

1. Οικολογική Κίνηση Ν. Κοζάνης
2. Σύλλογος για την καταπολέμηση της ανεργίας και την ανάπτυξη της περιοχής Αγ. Δημητρίου - Ρυακίου
3. Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Δήμου Ελληνσπόντου.
4. Σύλλογος Περιβάλλοντος και Ποιότητας Ζωής του Δήμου Δημητρίου Υψηλάντη
5. Σύλλογος Μαυροπηγής (πληττομένων από τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις της ΔΕΗ)
6. Σύλλογος Περιβάλλοντος Μαυροδενδρίου
7. Σύλλογος Περιβάλλοντος Μερίτης Ν. Φλώρινας «ο Σκαντζόχοιρος»
8. Παρεμβατική Κίνηση Μεγαλόπολης
9. Οικολόγοι Πράσινοι

1000 χρόνια μετά

Στα 1000 χρόνια μετά

Ή στη ζωή του σήμερα.

Δεν αναγνωρίζω πια τη φύση...

Κ' είναι όλα ξένα και τόσο μακρινά.

Μακριά από μένα

και από όσα μ' έχει κάνει

μια απρόσωπη γκρι πόλη,

που δεν την έβαλα ποτέ μες στην ψυχή μου

γιατί δεν μου έδωσε απλόχερα όνειρα σαν

κίπο γεμάτο από λουλούδια.

Μα εγώ τα είδα τα λουλούδια.

Στο στριμωγμένο, διπλανό μπαλκόνι.

Άραγε θα μπορέσω ποτέ μου να τα αγγίξω;

Χασιώτη Ελένη, Α8

* * *

Νέος Όθλυμος

Πέρασαν δύομισι χιλιετίες κι η Ελλάδα μεγάλωσε...

Ο Όθλυμος σε αποσύνθεση.

Ο Δίας, δεν πετάει πια κεραυνούς,

οι άνθρωποι φτιάχνουν δικούς τους.

Η Ήρα τον χώρισε! Έτσι κάνουν ρέει...

Η Περσεφόνη έμεινε κάτω, στο σπιτικό της.

Η μάνα της, η Δήμητρα, έπαψε να υπάρχει

έτσι απλά, μέσα από ένα τρίξιμο μεταλλικό.

Ο Ερμής απολύθηκε, προτιμούν τα e-mails

κι ο Ήφαιστος κάπκε στη φωτιά της τεχνολογίας.

Η Αφροδίτη κατέληξε να πουλάει το κορμί της

και η Καλλιτώ μισοπεθαμένη χαμογελά

στις Δρυάδες που χορεύουν στο Ζάηλογο.

Ο Ποσειδάνας, βρώμικος και κουρασμένος

μεθάει παρέα με το Διόνυσσο που γλεντάει

με τους Σατύρους. Ακόμα.

Και η Άρτεμις θρηνεί το χρυσαφένιο ελάφι

της.

Οι μοίρες αφήσαν κάτω τη σαΐτα και σιγά

σιγά ξεπλώνουν τον αργαλειό τους.

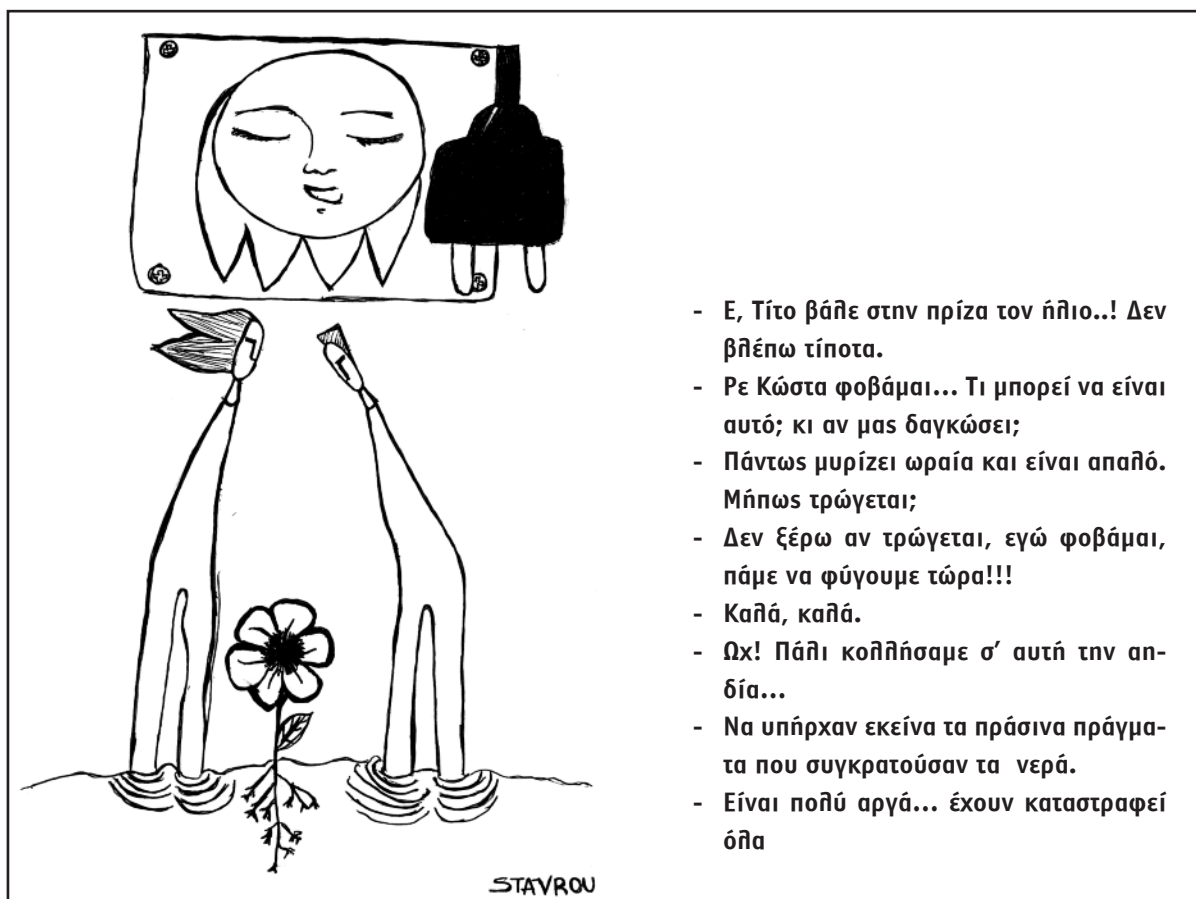
Στην άκρη, η Αθηνά πετρωμένη, ακόμη

κρατά το οηλοζώντανο κεφάλι της Μέδουσας

κι εκείνη γελά...

Δημήτρης Ράπτης Β5

27/4/2010

- Ε, τίπο βάρη στην πρίζα τον ήλιο..! Δεν βρήνω τίποτα.
- Ρε Κώστα φοβάμαι... Τι μπορεί να είναι αυτό; κι αν μας δαγκώσει;
- Πάντως μυρίζει ωραία και είναι απαλό. Μήπως τρώγεται;
- Δεν ξέρω αν τρώγεται, εγώ φοβάμαι, πάμε να φύγουμε τώρα!!!
- Καλά, καλά.
- Ωχ! Πάλι κολλήσαμε σ' αυτή την αηδία...
- Να υπήρχαν εκείνα τα πράσινα πράγματα που συγκρατούσαν τα νερά.
- Είναι πολύ αργά... έχουν καταστραφεί όλα

ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ 2010

Αξιόλογη ήταν η συμμετοχή του Λυκείου μας στους φετινούς αγώνες στίβου που διεξήχθησαν στο Δ.Α.Κ. Πτολεμαΐδας στις 14 Απριλίου 2010. Στην κατηγορία αγοριών Λυκείων και πιο συγκεκριμένα στο δρόμο 100 μ. ο συμμαθητής μας Στέλιος Φωτόπουλος ήρθε τρίτος με χρόνο 13"30. Σημαντική ήταν και η επιτυχία του Ευάγγελου Μπουδιώνη που ήρθε 1^{ος} με τον καλύτερο χρόνο (24"18) στα 200μ.

Ο Πέτρος Νίκου τερμάτισε 2^{ος} στα 800μ. καλύπτοντας την απόσταση σε χρόνο 2'50"10. Στην ίδια θέση βρέθηκε και ο Γιώργος Καβακίδης στο δρόμο των 3000μ. με χρόνο 11'22"87. Στο άλμα εις μήκος ο συμμαθητής μας Ευάγγελος Σεισμάνης ήρθε 3^{ος} με άλμα 4,96μ. Στο άλμα εις ύψος πήρε μέρος ο Νικόλαος Γρηγοριάδης με επίδοση 1,62μ. Δυστυχώς κανένας από τους αθλητές δεν κατάφερε να προκριθεί στη Β' φάση των αγώνων στην Κατερίνη, αλλά όλοι πραγματικά αξίζουν τα συγχαρητήρια όλων μας για την αξιόλογη προσπάθειά τους και για τις θέσεις που κατέλαβαν.

Κατερίνα Παπαδημητρίου Α6

ΣΤΑΥΡΟΛΕΙΟ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

ΕΧΕΙ 5 ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΓΕΜΑΤΟ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ Ρ_Ο_Υ_Λ_Α

Η μαθήτριά του σχολείου μας, Ρούλα Κοτσαμπουικίδου, τερματοφύλακας στην ομάδα handball Αϊάντας Κοζάνης κατάφερε να πάρει μια σημαντική διάκριση. Ειδικότερα στο πανελλήνιο πρωτάθλημα νεανίδων που διεξήχθη στην Άρτα με την ομάδα της κατέλαβε την 8^η θέση πανελληνίως και ψηφίστηκε ως

η καλύτερη τερματοφύλακας στην Ελλάδα. Επίσης η αθλήτρια έχει κληθεί στην εθνική ομάδα και ίσως να συμμετέχει στην προσπάθεια της Εθνικής να περάσει από προκριματικούς αγώνες στην Ισπανία.

Να τι μας είπε η ίδια για την πορεία της:

Πότε ξεκίνησες handball και ποιος σε παρακίνησε ;

Ξεκίνησα το καλοκαίρι της Δευτέρας Γυμνασίου. Εκείνη την περίοδο ήθελα να ξεκινήσω βόλλει ,αλλά δεν υπήρχαν τμήματα. Τότε μια φίλη μου ξεκινούσε handball και αποφάσισα να πάω κι εγώ στο handball. Η ομάδα δεν είχε τερματοφύλακα, με βάζει ο προπονητής μου τερματοφύλακα και επειδή εγώ παλιά έπαιζα ποδόσφαιρο, κάνω μία απόκρουση και μου ήλθε «βρήκαμε τέρμα», όπου παίζω μέχρι και σήμερα.

Είναι η πρώτη χρονιά που συμμετέχεις σε πανελλήνιο πρωτάθλημα;

Ναι είναι πρώτη χρονιά που συμμετέχουμε με την ομάδα μου, τον Αϊάντα Κοζάνης στο πανελλήνιο πρωτάθλημα, μετά από 3 χρόνια. Δεν προλάβαμε να προετοιμαστούμε κατάλληλα γιατί το μάθαμε μια εβδομάδα πριν. Πιστεύω ότι πήγαμε πολύ καλά, γιατί παίξαμε με ομάδες που είναι πάρα πολύ καλές και χάσαμε για λίγα γκολ.

Πώς αισθάνθηκες που βγήκες για πρώτη φορά καλύτερη τερματοφύλακας στην Ελλάδα, περίμενες ότι θα συμβεί κάτι τέτοιο ;

Όχι, δεν το περίμενα με τίποτα και μου ήρθε λίγο απότομα. Χαίρομαι πολύ όμως που έλαβα μια τέτοια διάκριση.

Τι σου πρόσφεραν αυτοί οι αγώνες ;

Μέσα από αυτούς τους αγώνες είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε άτομα από άλλες ομάδες, δεθήκαμε σαν ομάδα γιατί ήμασταν όλη την ημέρα μαζί. Ήταν μια ευκαιρία να δώσουμε και άλλους αγώνες και να μας δουν και άλλοι προπονητές.

Λαμπρινή Παπαργύρη Α6 - Κατερίνα Παπαδημητρίου Α6

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

1ου ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΖΑΝΗΣ

Αγαπητοί μαθητές/μαθήτριες,

μία ακόμα σχολική χρονιά με όλες τις δυσκολίες, αθλητά και ευχάριστες στιγμές έφθασε στο τέλος. Κάνοντας τον απολογισμό μας νιώθουμε ικανοποιημένοι που μπορέσαμε να σταθούμε κοντά σε σας και στα προβλήματά σας, καθώς επίσης που μπορέσαμε να στηρίξουμε τη Διεύθυνση και τους καθηγητές στο δύσκολο έργο τους.

Ευχαριστούμε για τη συνεργασία όλων.

Ευχόμαστε σ' όλους «καλό και ξέγνοιαστο καλοκαίρι»! Ιδιαίτερα στους τελειόφοιτους, και σε λίγο απόφοιτους, ευχόμαστε εκπλήρωση όλων των προσδοκιών τους και καλή τύχη στη ζωή. Να είναι πάντα έτοιμοι να αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις της ζωής με αισιοδοξία!

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Π. Φραγκιάδης

Αθλητικό Πανόραμα

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΤΖΕΛΛΟΣ = ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ ΜΑΚΑΡΙ «ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ» ΣΥΝΤΟΜΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Ο μαθητής **Κλεάνθης Τζέλλος** πήρε μέρος στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παίδων στη Χαλκίδα το 2005, όπου πήρε την 3η θέση. Την επόμενη χρονιά, το 2006 το ίδιο Πρωτάθλημα έγινε στην Πάτρα, όπου αυτήν τη φορά πήρε τη 2η θέση. Ενώ τη 2η θέση πήρε ξανά στην Ξάνθη το 2007, στο τελευταίο Πρωτάθλημα Παίδων που πήρε μέρος καθώς έπρεπε να συμμετέχει πλέον στο Πρωτάθλημα Εφήβων. Το 2008 στο πρώτο Πρωτάθλημα Εφήβων πήρε τον τίτλο της 2ης θέσης και την 3η ξανά στην Αθήνα το 2009. Την 3η θέση κατέκτησε και στο Πρωτάθλημα που διεξήχθη στην πόλη μας ξανά το 2009. Ένα χρόνο μετά, στον προτελευταίο του αγώνα στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα στη Χαλκίδα το 2010 είχε την πρώτη του χρυσή νίκη!!! Και τέλος την ίδια χρονιά, αυτήν τη φορά στο Βόλο, κατέκτησε τη 2η θέση.

Εκτός από Πανελλήνιες διακρίσεις ο 17χρονος συμμαθητής μας Κλεάνθης συμμετείχε και σε Διεθνείς αγώνες taekwondo. Ευχάριστα αποτελέσματα είχε ο πρώτος του αγώνας στο Διεθνές Πρωτάθλημα Adidas Cup της Γερμανίας, αλλά και ο αγώνας στο Διεθνές Πρωτάθλημα Park Pokal ξανά στη Γερμανία καθώς και στα δύο πήρε την πρώτη θέση...! Το 2010 στο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ στο ΜΕΞΙΚΟ κατέκτησε την πολύ σημαντική 2η θέση και του απονεμήθηκε το ΑΣΗΜΕΝΟ ΜΕΤΑΛΙΟ.

Μαρία Μπέμνη Α6

**ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ**

Γιάννης Χιώτης

Λαρίσιος 30, Κοζάνη

Τηλ.: 24610 33003 & 41149 | Fax.: 24610 37996 | Κιν.: 6944 392575

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΚΛΕΑΝΘΗ ΤΖΕΛΟΥ

Πότε άρχισες να ασχολείσαι με το άθλημα;

Από 5 χρονών. Τα πρώτα 3 χρόνια με το παραδοσιακό και τα υπολοιπα, δηλαδή 9 με 10 χρόνια με το αγωνιστικό.

Ποιο ήταν το κίνητρο για να ξεκινήσεις;

Το κίνητρο ήταν ο αδελφός μου. Επιπλέον η ενασχόληση με το συγκεκριμένο άθλημα ενισχύει την αυτοπεποίθηση και την πειθαρχία του παιδιού, άρα αποτελεί καλή επιλογή.

Υπήρξε κάποια στιγμή που είπες πως δεν μπορείς να συνεχίσεις άλλο;

Σίγουρα υπήρξαν κάποιες δύσκολες στιγμές, κυρίως κατά τη διάρκεια της προπόνησης, όμως ποτέ δεν σκέφτηκα να τα παρατήσω. Έχω απογοητευτεί πολλές φορές, πράγμα λογικό αν πάρει κανείς υπόψη του το γεγονός ότι ο καθένας πάντα επιδιώκει το καλύτερο. Προσωπικά πιστεύω πως το συστατικό της επιτυχίας είναι η υπομονή.

Πιστεύεις πως έχεις φτάσει κοντά στην ολοκλήρωση του ονείρου σου;

Για μένα το πρωτάθλημα στο Μεξικό ήταν η αρχή του ονείρου μου γιατί ο μεγαλύτερος στόχος ενός αθλητή είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Θεωρείς ότι κρατάς τις ισορροπίες ανάμεσα στα μαθήματα και τον αθλητισμό;

Για έναν αθλητή είναι σαφώς δύσκολο να συνδυάσει τα μαθήματα με τον πρωταθλητισμό, διότι ο πρωταθλητισμός χρειάζεται πολλές ώρες προπόνησης και πολλή συγκέντρωση. Αλλά ο πρωταθλητισμός κάποια στιγμή θα τελειώσει και αναγκαστικά θα πρέπει να έχεις μια μόρφωση.

Περίμενες ένα τέτοιο αποτέλεσμα από το πρωτάθλημα στο Μεξικό;

Βασικά, ναι, το περιμένα, γιατί οι κόποι και οι θυσιές όλων αυτών των χρόνων έφεραν αυτό το αποτέλεσμα.

Τι θα έλεγες για τη συμμετοχή σου στο πρωτάθλημα;

Είναι μια ξεχωριστή εμπειρία που δεν μπορείς να εξαγοράσεις με κανέναν τρόπο. Τα συναισθήματα είναι μοναδικά και όλες οι δύσκολες στιγμές ξεχνιούνται.

Πόσο σε στηρίζουν οι δικοί σου άνθρωποι;

Το Taekwondo δεν είναι ιδιαίτερα διαδεδομένο άθλημα όσο το ποδόσφαιρο ή το μπάσκετ. Συνεπώς δεν έχει την ίδια υποστήριξη που έχουν τα άλλα αθλήματα.

Σκέφτεσαι να ασχοληθείς επαγγελματικά με το άθλημα αυτό;

Ε, ναι, πολύ θα ήθελα να ασχοληθώ με το Taekwondo, γιατί όχι μόνο έχει γίνει πλέον κομμάτι της καθημερινότητάς μου αλλά και τρόπος ζωής.

Τι γνώμη έχεις για τα αναβολικά;

Στο συγκεκριμένο άθλημα δεν χρειάζεται να πάρεις αναβολικά γιατί η χρήση τους βοηθά στην κατάρτιση των ρεκόρ. Το μόνο που απαιτεί το Taekwondo είναι τεχνική και μυαλό.

Μαρία Μπέμνη - Ναούμα Μπιμπήρη Α6

ΕΝΕΡΓΕΙΑ

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ Δ.Ε.Σ.Μ.Η.Ε. Δ.Ε.Η. Α.Ε.